BİR BAŞKASI OLARAK
LEYLİFER

Funda Özşener

İlk oyunu 1997 yılında yayınlanan Funda Özşener'in metinleri, çoğu zor oluşlarıyla nitelendi; insanoğlunun dile getirilmeyen, gizli ve tuhaf yönleriyle kuşanmış oyun karakterleriyle anıldı. Bu kahramanların bazıları tutkularının, bazıları boş hayallerinin, bazıları başka hayatların ya da imkânsız olanın peşindeydiler. Ama hep bildik bir yerde, bizim gerçek dünyamızda yaşadılar. Hepsinin ortak yanı, soru sormaları konuşmak istemeleri. İşte, ne olursa olsun konuşmak, böylece varlık bulmak, yola çıkmak, durmak ya da susmak aradan geçen zamanda Özşener'in tiyatrosu oldu. O, bu süreçte eserlerinde zor sorulara zor cevaplar verdi.

agora kitaplığı • 561
ISBN 978-605-103-443-0
9 786051 034430
senaryo kuramı • 125
www.agorakitapligi.com

Funda Özşener

BİR BAŞKASI OLARAK LEYLİFER

б

Funda Özşener

BİR BAŞKASI OLARAK
LEYLİFER

SENARYO

б
agorakitaplığı

agorakitaplığı
561

FUNDA ÖZŞENER

1969 yılında İzmir'de doğdu. İlk ve orta öğrenimini İzmir'de tamamladı. Doktora eğitimini Dokuz Eylül Üniversitesi GSF Sahne Sanatları Bölümü'nde tamamladı. Akademik çalışmalarının yanı sıra birçok oyun yazdı. Oyunları farklı tiyatro toplulukları tarafından sahnelendi. Çeşitli dergi ve gazetelerde söyleşileri, eleştiri ve inceleme yazıları yayınlandı. Sahne sanatları alanında yayınlanan birçok kitabın editörlüğünü üstlendi.

Funda Özşener

BİR BAŞKASI OLARAK
LEYLİFER

Senaryo

agorakitaplığı

Sinema Kitapları 125

Bir Başkası Olarak
Leylifer
Funda Özşener

Kapak tasarım-mizanpaj: Sibel Yurt

© 2023; Funda Özşener
© 2023; bu kitabın Türkçe yayın hakları
Agora Kitaplığı'na aittir.

Birinci Basım: Aralık 2023

ISBN: 978-605-103-443-0

Baskı ve Cilt: Ceylan Matbaası
Güven İş Merkezi, B Blok, No 318
Topkapı/İstanbul
Tel: (0212) 613 10 79

AGORA KİTAPLIĞI
Sertifika no: 12761
Çobançeşme Mah. Altay Sk. No: 8
Yenibosna 34196 İstanbul
Tel: (0212) 293 83 72
www.agorakitapligi.com
e- posta : agora@agorakitapligi.com

Dağıtım: Punto Kitap, Tel: (0 212) 496 10 50

BİR BAŞKASI OLARAK

LEYLİFER

1. İSTANBUL/PARK — DIŞ-GÜN

Sahne müzik altıdır. Müzik bir eserin tersten çalınışıyla form bulmuş, rahatsız edici bir anlaşılmazlıktadır. Sabahın erken saatleri. Kuşluk vakti. Nergis çimlere uzanmış, ellerini başının altına almış, gökyüzünü izler. Yüzünde huzurlu bir ifade. Bu görüntü bir fotoğraf değildir ancak Nergis yattığı yerde kıpırtısızdır. Nergis'in görüntüsü anlar içinde giderek durağanlaşır, donar ve fotoğrafa dönüşür. Bununla birlikte çevredeki her şey hareket etmeye devam eder; yapraklar uçuşur, çalıların arasından bir şeytan tüyü havalanır, yemlerini arayan kuşlar ağaçlardan yükselir, parkın havuz fıskiyesi aniden çalışmaya başlar. Parkın doğal ortamı. Ölüm ve canlılık arasında geçiş. Nergis yalnızca gökyüzünü izler. Ters Müzik zaman zaman arızalı bir aygıttan yayılıyormuşçasına inip çıkar,

cızırdayarak duraksar. Sessizlik. Gökyüzünden akan bulutlar. Görüntü yükselir. Nergis'in çevresinde ağır ağır genişleyen ve halkalanan kan birikintisi. Birikinti büyük bir halka oluşuncaya dek genişler. Nergis'in boynuna sarılı kırmızı yemeni detay.

2. İSTANBUL/SERGİ SALONU BİNASI-ÇATI — DIŞ- GÜN

Sergi salonuna dönüştürülmüş eski fabrika binası. Belirsiz bir kadın (Nergis) çatıda durmuş, ardı ardına fotoğraf çeker: Görüntüde, uzak bir noktada köşeyi tutmuş hayat kadınları:

Asena, Seniha, Rüya ve Melek. Kadınlar müşteri bekler. Dördü de çok yaşlıdır. Melek simitçiye işaret eder. Simitçi kadınlara yöneldiğinde odak kayar, uzaktaki bol ağaçlı parka yönelir. Ağaçlar tuhaf bir rüzgâra tutulmuş gibi sallanmaktadır. Birden bir akbaba sürüsü ağaçlardan göğe havalanır.

3. İSTANBUL/İSTİKLAL CD. — DIŞ-GÜN

Caddede akan kalabalık; müzisyenler, sokak sanatçıları, birkaç soytarı. Yalnız bu kalabalığın içinde aynı yönde kendi başına ilerleyen inek Sarıkız. Sarıkız'ı kimse yadırgamaz. Parktan havalanan akbaba çatılardan birine konar. Kalabalığı izlemeye başlar. Akbaba da kimsenin dikkatini çekmez. Kalabalıktan küçük bir grup şimdi maymunlu, laternacı çocuğun etrafına toplanmıştır. Hevesle tempo tutarlar. Eğlenişlerinde yarı çılgın, ilkellere özgü hareketler vardır. Akbaba tünediği çatıdan hızla havalanır.

4. İSTANBUL GENEL — DIŞ-GÜN/AKŞAM

Akbabanın alçaktan uçuşu. Kuş bakışı birbirine zıt Beyoğlu sokakları, tuhaf insan manzaralarının genel görünümü: keskin bir yok-

sulluk-zenginlik, temizlik, pislik ayrımı; bir köşede can çekişen bir sokak köpeği; yokuş aşağı korkuyla kaçan geyik; mağaza vitrini ardında canlı manken kızın erotik gösterisi… Gün akşama döner.

5. İSTANBUL/PARK — DIŞ-GECE

Akbaba gökyüzünden alçalır, yere iner. Az ileride, Nergis'in etrafına toplanmış sürünün arasına katılır. Nergis gözleri yarı aralık, öylece yatar. Martı çığlıkları, ağaçlar altındaki birkaç gencin ardı ardına patlattığı balonlar, gemi düdüğü ani gürültü yaratır. Belirsiz bir noktadan beyaz güvercin gökyüzüne havalanıverir. Henüz yükselemeden vurulur. Kuş hızla genç kızlardan birinin yanına düşer. Kız kısa çığlık atar fakat daha fazla ilgilenmez. Ağaçlar arasından geçen siyah pelerinli atlı süvari. Farklı bir noktadan tüfekli Avcı kalabalığa karışır. İkisi de kimse tarafından yadırganmaz.

Ters Müzik birden güçlenir. Görüntü genişler. Müzik şimdi yayıldığı kaynağa ulaşmıştır. Nergis'in az ilerisinde, ağzı açık çantasından dışarı çıkmış, bir ucu kopuk mp3 kulaklığından gelir ses. 1. Sahne'de genişlemiş ve halkalanmış kan birikintisi tersine bir hareketle ufalmaya ve Nergis'in sırtı etrafında toplanmaya başlar. Hareket tamamlandığında her şey doğal bir görünüm almıştır. Ters Müzik de anlaşılır, melodik biçimde akmaya başlar. Nergis yattığı yerde gözlerini yumar. Boynuna sarılı kırmızı yemeni ani bir rüzgârla havalanır, uzaklaşır.

6. SERGİ SALONU BİNASI — İÇ-GÜN

Fabrikanın girişinde serginin açılışı için hummalı çalışma devam eder. Nergis'in sergisine ait fotoğrafların bir kısmı asılmıştır, bir kısmı da asılmayı bekler. Leylifer'e ait fotoğraflardır bunlar.

Salonda genel dağınıklık, çalışanlarda telaş. Sık sık aksilikler olur. (Az daha bir fotoğraf kayıp düşecektir, kokteyl masası üstündekilerle devrilir, kirişten kopan parça salonun ortasına düşer…) Kapının önünde kapalı kamyonetten fotoğraflar indirilmeye devam eder. Görevliler süratle işlerini yapar. Banu (Küratör) kapıda durmuş, bu olayı organize eder. Sabırsızdır. Kalabalık içinde birini aranır durur. Göremeyince ana kapıdan dışarı çıkar.

7. SERGİ SALONU BİNASI — DIŞ- GÜN

Banu aranmaya devam eder. Sokağın iki girişini de kolaçan eder. Aradığı kişiyi orada da göremeyince iyice telaşlanır. Sonra birden akıl etmiş gibi duraksar, binadan uzaklaşır. Çatılara bakar. Ani bir hisle döner, ardında kendisine dikkatle bakan Leylifer'le burun buruna gelir. Korkarak çığlık atar. Leylifer de korkmuştur. Banu can havliyle Leylifer'i iter, yerden taş alır. Leylifer bağırarak kaçarken ardından birkaç taş atar.

BANU: Defol! Gelme bir daha, gelme!

Yorulmuştur, durur, başını kaldırıp yeniden fabrikanın üst katlarına, pencerelere doğru bakar, Nergis'i görür.

8. SERGİ SALONU BİNASI/ÇATI — DIŞ-GÜN

Nergis elinde fotoğraf makinesi, çatıdan Banu'ya bakar. Az önce olanları görmemiştir. Banu'nun kendisine bakışındaki kızgınlığı kaçırmak istemez, deklanşöre basar, yüz ifadesini yakalar. Birbirlerine gülerler. Fakat makine bozulmuşçasına ardı ardına çekim yapmaya devam eder. Nergis durdurmak için çevirdikçe makine civardan gelişi güzel kareler yakalamaya devam eder.

JENERİK

Fotoğraf makinesinin rastlantıyla yaptığı çekimler akarken jenerik başlar. Bu fotoğrafların bir kısmı senaryonun ilerleyen sahnelerine, karakterlerin gördüğümüz ya da görmediğimiz anlarına ilişkindir. Fotoğraflar giderek belirsizleşir. Fonda yeniden sergi salonu belirir. Jenerik devam ederken sergi salonundaki hazırlıklar son aşamasına gelmiştir. Kokteyl masaları, çiçek demetleri vs. Fotoğraflarda Leylifer'in delice bakışı ve çarpık gülüşü kimliğine ait bir tem yaratır. İçeride kalan son görevli Güven ışıkları söndürür. Salon karanlığa gömülür. Jenerik biter.

9. FLASHBACK - İSTİKLAL CD. — DIŞ-GECE

Leylifer ve İsnat yürür. Kaotik, ışıltılı metropol görünümü. Kırmızı yemeni şimdi Leylifer'in başındadır. Ne yapacaklarını bilemez halde durup bakakalan Leylifer ve İsnat ortamla tam bir zıtlık oluşturur. İnanılmaz zayıf, inanılmaz bakımsız, sanki gerçeküstü varlıklardır. Kalabalık etraflarından akıp gider ve kimsenin dikkatini çekmezler. Leylifer kafasını kaldırır, göğe bakar. İlk kez martı görür. Yadırgar, sonra hemen benimser. Yüzüne fotoğraflarındaki delice, çarpık gülüş yayılır. Küçük, şık topluluk yine onları fark etmeden uzaklaşır. Leylifer hayranlıkla geçenleri izler. Durduğu yerin eğlenceli izleme işi için uygun olduğunu fark eder ve birden bulunduğu yere çöküp oturur. Etrafından geçen gruplar. Az sonra İsnat kalkması için koluna asılır.

İSNAT: Kalk hadi, durma öyle.

Leylifer başı yukarıda yürümeye başlar. Gittikçe artan kalabalığın içine karışırlarken sonsuzluğa çıkıyor gibi görüntüden silinirler.

10. SERGİ SALONU/STÜDYO — İÇ-GECE

Nergis bozulan makinesini tamir etmeye çalışır. Banu (Küratör) süratle odaya girer. Kapıyı açınca dışarıdan odaya dolan davetli topluluğunun doğal gürültüsü. Banu, Nergis'in henüz giyinmemiş olduğunu fark eder. Sitem edecekken askıdaki gece elbisesini görür. Rahatlar. Banu içinde fotoğraf baskılı tişörtlerin (sergi fotoğraflarından bazıları) olduğu koliyi alır. Güçlükle kapıya taşır. Çıkacakken birden duvara ters dayalı fotoğrafı fark eder.

BANU: A! Bu niye burada kaldı?

Nergis umursamaz. Sadece hangisi olduğunu anlamak için bakar. (Köpeklerin sürüklediği Leylifer fotoğrafı) Banu sabırsızlıkla görevliye seslenir.

BANU: Güven! Güven! Kimse duymuyor mu beni?

Banu kimseden yanıt gelmeyince fotoğrafı kolinin üstüne koyar, telaşla odadan çıkar. Az sonra dışarıdan gelen şangırtı, düşen ve kırılan çerçevenin sesi. Nergis istifini bozmaz, olacağı önceden biliyormuş gibi işine devam ederken gülümser.

11. SERGİ SALONU/STÜDYO-KARANLIK ODA — İÇ-GECE

Kırmızı ışığın aydınlattığı karanlık oda. Solüsyon içinde fotoğraflar. Film negatifleri, kuruması için ipe asılı diğerleri. Birden görüntüye giren Nergis ve Nicholas ateşli, nefes nefese ve şiddetle öpüşürler. Nergis Nicholas'ı durdurur, kendinden uzaklaştırır. Bir kararsızlık yaşadığı bellidir. İkisi de hâlâ çok yakındır.

NERGİS: Wait… Wait…

Nergis'in gözü film küvetinde yüzen fotoğrafa takılır. Gece çekilmiş, yıldızlı bir gökyüzü fotoğrafıdır bu. Geçiş.

12. FLASHBACK/MEZRA-AHIR — İÇ-GECE

Leylifer (15) ellerini başının altına yastık yapmış yattığı yerde, ahırın tavanındaki delikten yıldızlı gökyüzünü izler. İnek Sarıkız da hemen yanı başına uzanmıştır. Leylifer bir süredir kendini tutuyor da artık dayanamayacakmış gibi sabırsızlanır. Ayaklarını sallar, saman balyasından bir demet yolar, ağzına atar. Ağzında saman çöpüyle oynamaya başlar. Birden daha fazla dayanamaz hale gelir. Hızla ayağa fırlar. Sanki onunla birlikte kalkması zorunluymuş gibi Sarıkız'ı da dürter. Sarıkız da bu arkadaşlığa alışkın kalkar. Leylifer heyecanla, evlerinin tek göz odasına bakan duvarın çatlağına gözünü dayar.

13. FLASHBACK/MEZRA/KERPİÇ EV — DIŞ-GECE

Yıldızlar ve ıssızlıkta birkaç sarı lambanın aydınlattığı kerpiç ev. Leylifer'in evi. Şimdi evin hem pencereleri hem de kapısı ardına dek açıktır.

14. FLASHBACK/MEZRA/KERPİÇ EV — İÇ-GECE

Osman ve Hüseyin (Leylifer'in babası) karşılıklı minderlerde otururlar. Çıt çıkmaz. Osman az önce Leylifer'i istemiş, babası da vermiştir. İsnat (Anne) ötede, taş ocağın önünde taslara ayran doldurur. Osman'dan hazetmediği bellidir. Gözü ahır ile oda arasındaki çatlaktadır. Oradan sızan ışığın kesintiye uğramasından Leylifer'in içeriye baktığını anlar. Tedirgin olur. Işık kesintisizce akmaya başlayıp, Sarıkız'ın çıngırak sesini duyduğunda rahatlar. İsnat

saçının ucundan çekip yolduğu bir tutam kılı Osman'ın ayran tasına atar, parmağıyla dibe iter. Divan minderlerinin üstünde çeyiz bohçasında Leylifer'in kırmızı gelinlik yemenisi detay.

15. FLASHBACK/MEZRA-AHIR — İÇ-GECE

Leylifer saman balyasının üstünde oturmuş, kulağı kirişte, yanına uzanıp yatmış Sarıkız'ı okşar. Mutlu ve heyecanlıdır. İsnat bir an kapıdan kızını izler. Elindeki kırmızı yemeniyi uzatırken:

İSNAT: Baban seni verdi.

Leylifer sevinçle el çırpar, gülmeye başlar. Annesiyle bakışırlar. İsnat da gülümser. Kesme. Leylifer aniden, nereden geldiği belli olmayan şiddetli bir darbe alır. Bir erkek elinin (Osman) *attığı tokat ve tekmeler ardı ardına devam eder. Geçiş.*

16- FLASHBACK/MEZRA-AHIR — İÇ-GECE

Daha önce Sarıkız'ın yattığı bölmede Leylifer şimdi büzülmüş, yüzü göz kan içinde yatmaktadır. Ağlar. Kırmızı yemenisi başından kaymıştır. Sarıkız az ötededir fakat bu sefer o Leylifer'i izler. Dışarıdan bir bağırtı:

İSNAT: Osman geliyor, kaç! Kaç!

Osman ahıra dalar, ardı ardına Leylifer'e tekmeler atar. İsnat beklenmedik bir anda, arkadan var gücüyle baltayı indirir Osman'ın kafasına. Çok güçlü, ölümcül bir darbedir bu. Osman olduğu yere yığılır.

İSNAT: Kaç Leylifer! Kaç!

Leylifer kan içinde yere serilmiş ama hâlâ nefretle kendisine bakan Osman'a diker bir an gözlerini, ağzındaki kırık dişleri yü-

züne doğru tükürür, sonra var gücüyle koşmaya başlar. Osman'ın gözleri geriye kayar. Başının etrafında ağır ağır halkalanan kan.

17. FLASHBACK MEZRA/BOZKIR — DIŞ-GECE

Leylifer küçük kerpiç ev hepten görünmez olana, etraf zifiri karanlığa bürünene dek koşar, koşar, koşar… Ve bu koşuş boyunca aklının birazını yitirir. Yüzündeki masumiyet silinir, delice bakış ve çarpık gülümseyişi yerleşir. Leylifer karanlığın içinde yitene dek koşmayı sürdürür. Görüntü gökyüzüne kayar.

18. FLASHBACK KIRSAL BÖLGE/ÇORAK ARAZİ — DIŞ-GECE

Önceki sahneden devamla. Şimdi yalnız karanlık çorak arazi ve yıldızlı gök kalmıştır. Leylifer koyu bir gölge gibi yitip gider. Akış birden hızlanır. Gökyüzündeki yıldızların doğal ışığı giderek şehrin gökyüzünü aydınlatan yapay ışıklandırmasına dönüşür.

19. PARK — DIŞ-GECE

Parkın girişinde, uzak noktada ekip otolarının ışıkları. Araçların etrafında toplanmış çay içen, çene çalan, gülüşen birkaç polis memuru. Seyyar satıcı çay dağıtır, ileride nohut-pilav arabası. Kan Nergis'in gövdesi etrafında durgunlaşmıştır. Nergis ölü gibidir. Bu görüntü de bir anda fotoğrafa dönüşür. Polis memuru birkaç kare daha çeker. Etrafta delil bulacağı noktalara yönelir. Sigara izmariti bulur, delil poşetine koyar. Çalıların altındaki ayakkabı tekini fark eder. Ayakkabıyı poşete koyacakken birden Nergis'le göz göze gelir. İrkilerek uzaklaşır. Dehşete kapılmış gibidir. Çay içen polis grubuna doğru:

POLİS: Amirim! Yaşıyor… Bu kadın yaşıyor…

2. POLİS: *(uzaktan)* Hadi be!

Grupta aniden doğan telaş, koşuşturmaca. Baskınlaşan telsiz sesi.

RABARBA: Ambulans nerede kaldı yahu! Arayın, arayın şunu bir daha! Vay anasını be! Yaşıyormuş… Yok canım!

Kalabalıktan sıyrılan polis dedektifi Fuat, Nergis'e doğru koşmaya başlar. Birkaç polisin Fuat'a yönelik küçümseyici bakışı detay. Fuat, Nergis'in yanına ulaşır. Nefes nefese kalmıştır. Çelimsiz gövdesi her soluk alışta sarsılır. Yorgunluğa dayanamayıp Nergis'in yanına diz çöker, güçlükle nefes almaya çalışırken göz göze gelirler. Nergis'in gözbebekleri geriye kayar, gözleri yeniden kapanır.

Geçiş.

20. İSTİKLAL CD./PARK — DIŞ-GECE

Caddeyi dolduran kalabalık. Barlardan yükselen müzik. Metropolün ritmi ve eğlencesi. Parkın yüksek ağaçları rüzgârla salınır. Onların hışırtısına karışan martı sesleri. Bir gemi düdüğü ve ardı ardına patlama sesi. Uzakta gökyüzünü aydınlatan havai fişekler. Nergis yürürken birden duraksar, ayakkabısı rahatsız ediyor gibi topuğunu düzeltir. Bir an hayranlıkla havai fişekleri izler. Az ileriden geçen neşeli kadın-erkek topluluğu. Parktakilerin arasında Osman da vardır. Uzak, belirsiz bir kimliktir henüz. Nergis, Osman'ı görmez. Parkın fıskiyesi açıktır. Havuzun renkli ışıkları suyu aydınlatır. Nergis yeniden sergi salonuna doğru yürüyüşüne devam eder.

21. SERGİ SALONU — DIŞ-GECE

Tüm ışıkları yanan sergi salonunun genel görünümü. İçeride davetliler fotoğraflara bakar. Bazı konuklar kokteyl masaları etrafında

kümelenmiştir. Kapının önünde karanlıkta bir çakmak alevi. Bir sigaranın kızıllığı. Nergis kapıda kuytu köşeye çekilmiş sigara içer. Sıkıntılıdır. Elindeki cep telefonunu çevirip durur. Gerideki kalabalığın içinde Birsen Hanım (Nergis'in annesi) da vardır. Nicholas kalabalıkta Nergis'i aranır. Nergis ona gözükmemek için kuytuya çekilir. Nicholas ile bir arada gözükmek istemediği bellidir.

22. HAVALİMANI/ÇIKIŞ KAPISI — DIŞ-GECE

Kapılara birbiri ardına yanaşan, müşterisini alıp hızla kalkan taksiler. Engin bavuluyla içerden çıkar. Taksiye işaret eder. Araç süratle yanaşır, bavulu almak için şoför iner. Şoför Oğuz'dur fakat sadece sırtından, bir an için görüntüye girer.

23. İSTANBUL/SOKAK — DIŞ-GECE

Billboarda afiş asanlar. Adamlardan biri kâğıtçı Himmet'tir. Az ötede Himmet'in büyük, yüklü kâğıt toplama arabası. Himmet'in hareketlerinde çeviklik vardır. Süratle işini yapar. Onun çalışkanlığı diğerlerini güldürür. Himmet işini bitirir. Fırçasını ve kovasını yüklenir. Arabasını tek manevrayla yola çeker. Diğer adamın verdiği parayı alır. Tam yola çıkacakken karşıdan gelen jeeple yolu kesişir. Himmet yol vermek için birkaç manevra yapar. Jeepten yayılan gürültülü müzik. Jeepin kadın şoförü acemi manevralar yapar, geçmeyi başaramayınca iyice gerginleşir. Camdan uzanır, kapıya vurur, küfreder.

KADIN SÜRÜCÜ: Mahvettiniz lan ortalığı! Hay anasını sattığımın çocukları… Yürü!

Himmet soğukkanlı, arabasını ustalıkla kenara çeker, geçip kurtulur. Kendinden emin, neşeyle yoluna devam ederken kaldırım

kenarına bırakılmış kadın eşyalarını fark eder. Eşyaları arabaya atar. Şık kadın çantasını arabasının çengeline asar.

24. SERGİ SALONU — DIŞ-GECE

Nergis kapının önünde kuytuda bekler. Dalgındır. Elinde yakılmamış yeni bir sigara. Oynarken tütünün boşaldığını fark eder. Yere atar. Tam salona girecekken hızla sokağa sapan taksiyi görür. Duraksar. Sanki hissetmiş gibi belli etmeden taksinin içine bakar. Şoför koltuğunda Oğuz, arka koltukta Engin. Nergis duraksar. Engin'i görmekten memnun olmadığı bellidir.

25. İSTANBUL/SOKAK-ARSA — DIŞ-GECE

Himmet kâğıt arabasıyla sokaktan geçer. Kendi halindedir, etrafını görmez. Aynı anda Necmi ve Umut (Genç Kız) arsadadır. Aralarında ölümcül bir boğuşma devam eder. Necmi tüm gücüyle saldırır fakat Umut savunmak için beklediğinden büyük bir güçle karşı koyar. Cinsel saldırı bir dövüşe dönüşür. Necmi kızdan kurtulmayı da başaramaz. Kan, toz, salya içinde boğuşmayı sürdürürler. Necmi eline geçirdiği taşla Umut'un başına bir darbe indirir. Umut kendinden geçer. Necmi gören oldu mu diye bakınır. Tam toparlanıp sıvışacakken aniden gözlerini açan Umut bir tırnak atar yüzüne. Necmi'yi devirir. Altına alır. Bir yandan vururken bir yandan başından boşalan kan Necmi'nin yüzüne akar. Necmi kandan gözlerini açamayacak hale gelir.

26. PARK YOLU — DIŞ-GECE

Oğuz direksiyondadır. Onun gözünden afişler, kaldırımda yürüyenler. Taksi park yoluna girince yanaşır durur.

27. PARK — DIŞ-GECE

Oğuz işemek için çalıların ardına girer. Fermuarını açarken birden ilerideki tek kadın ayakkabısı dikkatini çeker. Duraksar, etrafına bakınır. Bu arada işemeye devam eder. Birden az ötedeki kadın bacağını (Nergis) fark eder. İrkilir. Yine etrafına bakınır. Kimsecikler yoktur. Aceleyle fermuarını kapatır. Çalıların ardından çıkar. Onun bakışıyla uzaktan geçenler, boş park.

28. PARK — DIŞ-GECE

Oğuz kadın bacağını gördüğü noktaya yönelirken aniden durur. Zemindeki sıvı ayakkabısına yapışmıştır. İşediği çalıların ardında, yerde göl olmuş sıvıyı fark eder. Bu sıvıyı paçalarına bulaştırdığını, farkından olmadan ona doğru işediğini anlar. Birden kan olduğunu görür.

OĞUZ: *(korkuyla)* Tövbe estağfurullah! Tövbe estağfurullah!

Oğuz çalıları aralar, kan Nergis'e doğru uzanmaktadır. Oğuz korkuyla çığlık atar. Durur. Tekrar bağırır, durur, bakınır. Şok yaşamaktadır. Aniden taksiye doğru koşmaya başlar. Şimdi daha da kuvvetli biçimde, adeta dehşetle haykırmaktadır. O koşarken şehrin sesi giderek baskın hale gelir ve Oğuz'un bağırışını yutar.

29. ARSA-SOKAK — DIŞ-GECE

Necmi kaldırımda oturmaktadır. Üstü başı parçalanmış, yüzünde kan izi, hâlâ boğuşmanın korkusu içindedir. Başını ellerinin arasına almış, titrer durur.

30. PARK/CADDE — DIŞ-GECE

Oğuz çılgın gibidir. Bir yandan kornaya basar, bir yandan caddenin karşısındaki polislere işaret etmeye çalışır. Birden akıl etmiş gibi araçtaki telsizi alır.

OĞUZ: *(Telsize)* Abi! Gel abi gel! Gel… Çabuk ama çabuk! Kim varsa… Biri gelsin ulaaan! Bir şey var burada laan!

Şehrin gürültüsü iyice baskınlaşır ve Oğuz'un feryadını yutar. Oğuz gürültünün altında bağırmaya devam eder, çırpınarak dikkat çekmeye çalışır. Telsizi fırlatır. Durur. Birden sakinleşmiş gibi paçasına bulaşan şeye dokunur. Eline de kan bulaşır. Ani bir kararla gerisin geri parka koşmaya başlar. Ulaşınca duraksar. Nefes nefesedir. Ürkerek Nergis'e bakar. Etrafı kolaçan eder. Kimsenin dikkatini çekemeyeceğini, çok geç kaldığını anlar. Bir sigara yakar. Birkaç nefes çekip atar. Nergis'i kontrol etmek için elini uzatacakken korkar, vazgeçer. Ümitsiz, yenilmiş ağır adımlarla arabasına yönelir. Biner. Motoru çalıştırır, araba hareketlenir.

31. PARK YOLU/OĞUZ TAKSİ — DIŞ-GECE

Taksi biraz ilerlemiştir ki yolu motosikletli polisler tarafından kesilir.

32. RÜYA'NIN EVİ/OSMAN ODA — İÇ-GECE

Oda korkunç derecede pistir. Osman koltuğunda oturur. Başında eski yaradan kalan iz hâlâ barizdir. Elindeki bıçakla tırnaklarının içini temizler. Kiri pijamasına siler. Sehpadan elmayı alır. Aynı bıçakla dilim keser, ağzına atar. Üstüne bira içer. Burnu tıkalı gibi bir

deliğini kapatarak yana sümkürür. Elma yemeye devam eder. Dişini kurcalar. Kumandayı alır, basar fakat açmayı başaramaz. Sesli gaz çıkartır. Yine elma yemeye başlar. Tüm bunlar olurken iç odadan kesintisizce gelen karyola gıcırtısı ve inleme sesi. Osman bu tekdüze sesi sanki hiç duymaz. Birden ses kesilir. Az sonra onun bakışından koridordan geçen Adnan (müşteri). Adnan hiç bakmadan çıkar. Kapı sesi. Osman bir an kıpırtısız kalır, alışkanlıkla yara izini kaşır. Törensi bir hareketle elini cebine atar, kibrit kutusunu çıkartır. Bir ritüeli yerine getirir gibi sallamaya başlar. Kutu sallandıkça birbirine çarpan iki küçük nesne. Osman parmak hareketiyle kapağı iter, zar benzeri iki beyazlık yere düşer. Osman merakla geliş şekillerine bakar.

OSMAN: Ta …mına koyayım!

Memnuniyetsiz yerden alıp yine kibrit kutusuna koyar. Oda kapısına bakar. Rüya kapıdadır, dışarı çıkmak için hazırlanmıştır, bekler.

RÜYA: Götürecek misin beni!

OSMAN: Git kendin!

Rüya duraksar.

RÜYA: O it peşimde geziyor yine.

Osman umursamaz, içmeye devam eder. Rüya ses etmez. Onun bakışından Osman.

33. HASTANE BAHÇE — DIŞ-GECE

Hastane bahçesinin genel ortamı. Bekleşen hasta yakınları, banklarda uyuyanlar. Dedektif Fuat kapıya ilerler, içeri girer.

34. PAVYON TUVALETİ — İÇ-GECE

Rüya malzemeleri lavaboya doldurmuş makyaj yapmaktadır. Bu esnada tuvalete giren çıkanlar. Travestiler, diğer hayat kadınları. Hayat kadınlarının içinde çok güzel birkaç genç kız. Sarhoş bir erkek yanlışlıkla içeri girecek olur.

RÜYA: Hoşt!

Adam çekilir. İçeri mini etekli, seksi iki kız girer. Rüya aynada onlara bakar. Morali bozulmuştur. Makyajı tamamlar. Eşyalarını toplamak için bakışını aynadan çeker. Arkadan yaşlı kadın sesi.

MELEK: Kız! Ölmedin mi sen yine! Domuz. *(kahkaha)* Bana bak, Kör Kemal peşindeymiş. Çıkmış içeriden…

Rüya aynaya bakar. Zoraki gülümser.

RÜYA: Geleceği varsa göreceği var! Osman'ı saldım bu sefer peşine!

Melek ikna olmamıştır, acıyarak bakar. Çıkmak için kapıyı açar. Aralanan kapıdan pavyonun içi. Genç erkekler, genç hayat kadınları.

35. PARK — DIŞ-GECE

Karanlık.

OĞUZ: Abi bak, bir anlatayım... Ben geldim... İşemeye başladım... Sonra... *(ses anlaşılmaz olur)* Aradım amirim aradım. Yemin billah, anam avradım... *(ses anlaşılmaz olur)* Ne diyorsun lan! Bas git! *(ses anlaşılmaz olur)* Dinleyin beni ulaaan! *(haykırır)* Bak, canım abicim... Kardeşim bak... *(derin*

soluk alış verişler) Aaaaa! *(korku dolu bağırış)* Bırakın ulan, bırakın beni…

36. PARK — DIŞ-GECE

Polis araçları, ekipler. Uzak noktada toplanmış resmi, sivil polis kalabalığı. Kalabalığın içinde Polis Fikret ve Komiser Cihan da vardır. Kalabalığı çevrelemiş seyyar satıcılar. Seyyarlar sanki nöbet değişimindedir. Yeni biri geldikçe diğeri uzaklaşır, büyük ciddiyetle iş- lerini yaparlar. Oğuz'un aracı uzakta dörtlüleri yanar vaziyettedir. Çekici taksiyi almak için hazırlıklara başlar. Oğuz kalabalığın için-de döner durur. Başına bir felaket geleceğini hissetmiş insanların telaşı içindedir. Kimse onu sonuna dek dinlemez. Kargaşa bir müddet daha devam eder. Oğuz hararetle konuşurken farkında bile olmadan kelepçeleri takılır. Ekip otosuna doğru yürütülürken bile dert anlatmaya çalışır. Tüm sahne müzik altıdır, her şey uzakta olup biter. Kalabalık dağılınca her şey birden normale döner. Havuz fıskiyesi bir anda çalışmaya başlar. Geçiş.

37. İSTİKLAL-YOKUŞ SOKAK — DIŞ-GÜN

Nergis hızlı adımlarla yürürken az önce çektiği sardunya saksısı fotoğrafına bakar makinenin ekranından. Telefonu çalar. Çantasından güçlükle bulup çıkartır.

NERGİS: Geliyorum, anne! Hayır, sen toplama eşyalarımı! Ben geliyorum! Yoldayım. Eveeeet…

Nergis sokağa sapar. Yürümeye devam eder. Geçtiği yolda yaşlı hayat kadınları topluluğu (Asena, Seniha) hanım hanımcık bekleşir. Melek topluluğa doğru yürür. Elinde ucundan koparılmış si-

mit. Nergis yola devam eder. Uzun, aşağı inen yokuş boyunca görünmez oluncaya dek yürür.

38. YOKUŞ SOKAK — DIŞ-GÜN

Nergis'in yürüyüp geçtiği sokağın başında durmuş, ufka doğru bilinçsizce bakan Leylifer. Leylifer, İsnat usulca koluna asılınca tersi istikamette onunla birlikte yola devam eder.

39. TARLABAŞI/LOKANTA/MUTFAK — İÇ-GÜN

Necmi içi kirli suyla dolu lavabonun başında, ağır ağır bulaşık yıkar. Tabakları suya daldırıp daldırıp çıkarır. Etrafında kirli tabak yığını. Çok pis bir mutfak. Fayanslarda hamamböcekleri. Necmi bulaşığı yıkarken böceklerden birini ani bir hareketle ezer. Bilhassa o böceği seçmiş gibidir. Yere tükürür, bulaşık yıkamaya devam eder.

40. CİHANGİR/SOKAK/TAKSİ DURAĞI — DIŞ-GÜN

Temiz düzenli bir sokak. İleride taksi durağı. Araçların arasında, Himmet'in kâğıt arabası. Bir iki şoför kulübenin önünde çay içer, gülüşür. Himmet koşar adım durağa gelir. Elindeki poşeti verir.

1. ŞOFÖR: *(Himmet'e)* Sen olmasan var ya, aç bunlar aç!

2. ŞOFÖR: Himmet oğlum, yine mi döner be!

Himmet güler, yerdeki pet şişe dikkatini çeker. Alır, çevik hareketle arabasına atar, sonra arabayı sokağa doğru iter.

HİMMET: (alaycı) Yarın kuzu çevireceklermiş abi…

Muazzez camdan sepetini sarkıtmış, marketin ekmek getirmesini bekler. Muazzeze ekmek götüren Himmet, Market Orhan'la selamlaşır, çöp konteynırına yönelir.

41. SOKAK/NERGİS APARTMAN — İÇ-GÜN

Nergis telefonla konuşarak apartmana girer.

NERGİS: Anne, anne, apartmana girdim dedim ya! Geldim! Anne… Dur! Hatta biri var!

Nergis asansörün önüne gelir. Bozuk olduğunu fark eder, sinir olur. Merdivenlere yönelir bu arada diğer hatta geçmiştir:

NERGİS: Engin!

Sıkılmıştır, ne söyleyeceğini bilemez.

NERGİS: Eve girince arasam?

Nergis açık daire kapısının önünde durmuş, içeri bakmaktadır. Koridora yığılı koliler. Birsen Hanım kapı önündedir, elindeki tavayı poşete yerleştirmeye çalışır. Ağlamaktan yüzü gözü kızarmıştır.

NERGİS: Anne! Ne yaptın?

Birsen Hanım cevap vermez.

BİRSEN: *(birden)* Sen o Engin'i sevmiyorsun hiç, değil mi?

NERGİS: *(irkilir)* Sevmiyorum, anne! Ama nasıl söyleyeceğimi de bilmiyorum! *(kolileri işaretle)* Bunları niye topladın?

Nergis eve girer. Kapı çarparak kapanır.

42. NERGİS DAİRE/ODA — İÇ-GÜN

Nergis bir şey söylemeden odasına girer, kendini yatağa atar. Tükenmiştir. Birsen kapıda belirir, elinde bir sigara paketi vardır.

BİRSEN: Bunu buldum! Çekmecende…

NERGİS: *(gülümser)* Engin'in paketi. Birlikte bıraktık ya!

BİRSEN HANIM: Yaa… *(şaşırır)* E, bozulmuştur o zaman. Kaç vakit geçti… Kokuyor zaten.

Nergis güler, annesinin haline acır.

NERGİS: İstemiyorsan taşınmayayım hı? Birsen! Ne dersin? Boş ver, taşınmam. Bu kadar üzüleceksen…

Birsen cevap vermez. Nergis açık olan elbise dolabına yönelir. Bir giysi askısını alır.

NERGİS: Serginin açılışına bunu giyeyim mi? Olur mu, ne dersin?

BİRSEN: Ne vakit açılacakmış ki o sergi? Hiç ümidim yok… O küratör mü ne, kandırıyor seni haberin olsun.

Nergis kıyafeti bırakır. Sinir olmuştur. Dikkati bir süredir sessizde çalmakta olan telefona kayar. Ekranda Engin yazar.

Birsen çıkarken:

BİRSEN: Sevmiyorsun madem ayrıl o zaman. Çocuğu da boşuna ümitlendirme!

Nergis bozuk kalakalır.

43. RÜYA EV/ARKA CEPHE — DIŞ-GECE

Zemin kattaki dairenin arka cephesi. Necmi bir yükseltinin üstüne basar. Perdeli camın boşluğundan içeriyi görmeye çabalar. Bu işi bildik hareketlerle ve alışkın yapar. Etrafı kolaçan edişinden, duruşundan ilk kez orada olmadığı bellidir. İzlenecek bir şey olmayınca canı sıkılır, uzaklaşır, bir sigara yakar. Birden odaya girenlerin seslerini duyar, yeniden tenekenin üstüne çıkar. Memnun sırıtır. Elini cebine sokar. Rüya pavyondan getirdiği yeni müşteri (Teoman) ile odaya girmiştir.

44. HASTANE KORİDOR/ODA — İÇ-GECE

Çirkin, loş ışığın aydınlattığı koridordan geçip odaya giren doktor üstü örtülü hastaya yönelir. Örtünün ucunu açıp usulen bakar. Bir cızırtıyla irkilir. Cızırtının kaynağını görmek için bakınır. (Nergis'in çantası odadadır ve içindeki mp3 hâlâ çalıp durmaktadır) Ses cızırdayarak yitince Doktor üstünde durmaz. Hasta dosyasını alır, göz atar. Dışarı doğru seslenir:

DOKTOR: Adı ne bu hastanın?

Hemşire kapıda belirir. Bilmediğini belli eden bir omuz işareti yapar. Dikkati hemen elindeki cep telefonuna kayar. Gülümseyerek mesajlarına bakmaya devam eder.

45. HASTAHANE MORG-KORİDOR — İÇ-GECE

Dedektif Fuat bıkkın, isteksiz morg kapısına yürür. Öylece, amaçsız bekler. Sanki ne yapacağını bilemiyor ya da zaten yapacak bir şey yok gibi etrafına bakınır. Hastabakıcı Hasan koridorun ucunda belirir. Terliklerini sürüye sürüye, uykulu, sedyeyi iter. Sed-

yede üstü örtülü kadın (Nergis) ölü. Hasan morg kapısına gelince durur. Selamlar Fuat'ı. Fuat keyifsiz, geçiştirir. Hasan dikkatle süzer Fuat'ı. Bir an göz göze gelirler.

HASAN: Sen mi bulacaksın şuncağızın kim olduğunu?

FUAT: *(şaşırır)* Evet!

HASAN: İyi. Bulursun inşallah, koca İstanbul. Kim kime, dum duma…

Hasan bakmayı sürdürür, Fuat iyice rahatsız olmuştur. Bakışlarını kaçırır. Hasan artistik bir hareketle sedye ile iyice geriler.

HASAN: Hadi Bismillah!

Hafif bir itmeyle, kendiliğinden açılacağını sandığı kapıya sedye ile hızlıca yüklenir. Sedye gürültüyle kilitli kapıya çarpar. Hasan afallar.

HASAN: Allah Allah! Bak sen…

Hasan kapının kilitli olduğunu fark eder. Şaşırır. Anahtarı aranır ceplerinde, bir türlü bulamaz. İyice keyfi kaçmıştır. Fuat hayretle onu izler. Hasan anahtarları almak için gerisin geri odasına giderken söylenir durur.

HASAN: Kimin ne yaptığı belli değil, arkadaş. Ölüyü kilitlerler, diriyi salarlar… Vay be!

Fuat geride öylece kalakalmıştır. Bir an sedyeye bakar. Sinirli hareketlerle elindeki dosyayla oynar. Birden koridorun ışığı sönüverir. Fuat'ın anlık, kesik çığlığı.

46. GECEKONDU MH. — DIŞ-GÜN

Sabahın erken saatleri. Sokak boştur. Yalnız bakkal açıktır. Kapı önünde ekmek kasası. Köpek Karabaş sokaktadır. Okan (10-11) uykulu, bakkala doğru yürür. Kahveci Barut elinde çay tepsisi köşeyi döner, gözden kaybolur.

47. LOKANTA/MUTFAK — İÇ-GÜN

Necmi bulaşık yıkar. Mutfak pislik içindedir. Necmi'nin tükürüğü bulaşık suyuna düşünce kendini kaptırdığı tükürük uzatma oyunundan vazgeçer. Küçük pencereden sokaktan geçen genç kızları görür. Heyecanla onları izlemeye dalar.

48. GECEKONDU MH./BAKKAL DÜKKÂNI — İÇ-GÜN

Bakkal ekmek kasasından aldığı ekmekleri dolaba yerleştirir. Son kalan iki ekmeği poşete koyar. Okan'a (10-11) uzatır.

BAKKAL: Götür şunları o ana kıza!

Okan ekmek poşetini alır, çıkar.

49. GECEKONDU MH./SOKAK-LEYLİFER SIĞINAK — İÇ-GÜN

Küçük Okan, Leylifer'in sığınağına yaklaşır. Poşeti kapı aralığından içeri uzatır. İsnat alır.

OKAN: Deli kızın uyuyor mu?

İsnat ters bakar.

OKAN: Oynamayacak mı bugün?

İSNAT: Yürü git oğlum!

Okan geri çekilir, farklı bir boşluktan sığınağın içine bakar. Leylifer uyumaktadır.

OKAN: *(ağzını deliğe dayar. Var gücüyle bağırır)* Osman geliyor! Kaç kaç!

Leylifer sıçrayarak uyanır, çığlıklar atmaya başlar. İsnat kızına atılır. Bir süre boğuşurlar. İsnat güçlükle zapt eder. Leylifer giderek sakinleşir. Birden hem İsnat'a hem de Okan'a gülümser. İsnat nefes nefese kalmıştır. Kalkar, kovayla, süpürgeyi alır, çıkar. Leylifer çocuksu bir sevinçle hâlâ yatağın içinde oturmaktadır.

OKAN: *(tekerleme gibi)* Köşeye kadar git, gel! Köşeye kadar git, gel! Köşeye kadar…

Leylifer heyecanla fırlar, sokağa çıkar.

50. GECEKONDU MH./SOKAK — İÇ-GÜN

İsnat kapı önünü süpürmek üzere bakkala yönelir. Leylifer köşeye kadar süren, orada bitip tekrar başlayan delice yürüyüşünü tutturmuştur. İsnat bakkalın camını silmeye başlar. Leylifer köşeye gelince bu sefer hemen dönmez. Duraksar, yolun ardını merak etmiş gibi başını uzatır. Sanki biraz daha cesaret etse diğer sokağa geçebilecektir. Kahveci Barut elinde çay tepsisiyle görünür.

KAHVECİ BARUT: Hişt kız! Geri dön!

Leylifer umursamaz. Kahveci yürür gider.

İSNAT: Leylifer!

Leylifer duymaz, sokağın sınırını geçmiştir. Kimseyi dinlemeyecek gibidir. Diğer sokaktaki Karabaş'a odaklanmıştır. İsnat bir an kaygıyla köşeyi dönüp gözden kaybolduğunu görür Leylifer'in. Az sonra Esma'nın sesi:

ESMA: *(SES)* Osman geliyor, kaç! Kız, kaç! Tutar seni…

Leylifer çığlıklar atarak sokağın köşesinde belirir, can havliyle sığınaklarına doğru koşar. İçeri girer, gözden kaybolur. İsnat onun döndüğünü görünce rahatlar. Esma elinde poşetlerle döner köşeyi.

ESMA: Salma bunu, gidiyor bu, bak. Kaybolur sonra.

İsnat başıyla onaylar, işine döner. Sokak canlanmıştır.

51. RÜYA EV/ODA — İÇ-GÜN

Rüya müşterinin bıraktığı parayı alır, yatakta güçlükle doğrulur. Üstüne sabahlığını alır. İçeri doğru bağırır.

RÜYA: Gitti mi! Hey sana diyorum! Herif gitti mi be!

Masaya yönelir. Tansiyon hapını içer. Diğer ilacın bittiğini görür. Kapı sesini duyar. Dikkat kesilir. İçeri bağırarak:

RÜYA: Bana bak! Bitti bu hap!

Parayı güçlükle sayar, ilaç parasını ayırır, artanı para kutusuna koyar. Tedbirli hareketlerle kutuyu elbise dolabına saklar. Gerisin geri yatağa otur. Takati kalmamıştır.

RÜYA: Bana bak! Al şunu da ilaç al! Öbürü gelecek birazdan.

Yatağa uzanır yarım yamalak:

RÜYA: Öbürü! O pislik var ya!

Rüya yatakta kalbini tutarak bir an Osman'dan yanıt bekler. Başından beri dışarıdan izlendiğinin farkındadır. Belli etmeden bir an pencereye bakar. Sonra kendisinden beklenmeyecek şiddette; bir kükreyişle içeri doğru, Osman'a haykırır:

RÜYA: Laaaan!

Cevap alamaz, az önce çıkanın Osman olduğunu anlar, güçsüzce kendini bırakır. Rüya'nın odası yaptığı işten umulmayacak bir atmosferdedir. Neredeyse Barok bir tablo. Örtüler, mobilyalar, duvardaki resim, yerdeki halı. Tüm detaylar bambaşka bir ruhun gizli varlığına işaret eder. Sanki uzun zaman önce müşterilerini aşağılama hakkını o ele geçirmiştir. Odası kendi iktidarının ezici ruhu ile doludur. Rüya, bağırmasıyla birlikte camdan kendini dikizleyen Necmi'nin de korkuyla sıvıştığını fark eder, üstünde durmaz. Ağrıyan kalbini tutarak, yatakta döner.

52. RÜYA EV/OSMAN ODA — İÇ-GÜN

Önceki sahneden devamla. Bu esnada Osman'ın odası. Şimdi odanın perdesi biraz aralanmıştır. İçerisi aydınlıktır. Televizyon hâlâ açıktır. Bir porno oynar sessizce. Osman odada değildir. Az önce çıktığı bellidir. Yeni söndürdüğü sigarası tüter durur pis küllükte.

53. HASTANE/GİRİŞ/ANA KAPI — DIŞ-GÜN

Oğuz iki sivilin kolunda hastaneye sokulur, koridorda kalabalığın arasında gözden yiter. Hastanenin doğal atmosferi.

54. İSTANBUL/SOKAK — DIŞ-GÜN

Osman sokakta yürür. Kibrit kutusu elindedir yine. Köşeyi döner, yürümeye devam eder. Az ileride Necmi lokantanın önünde

sigara içmektedir. Kaçamak bakışından Osman'dan korktuğu bellidir. Kendini belli etmeden bir an bakar, kafasını farklı yöne çevirir. Osman ona dikkat bile etmez.

55. HASTANE BAHÇE-GİRİŞ — DIŞ-GÜN

Fuat üstünde resmi kıyafet, hastaneye doğru yürür. Kapıda polis Arif, Hastabakıcı Hasan'la çay içer. Fuat yürüyüp geçecekken:

ARİF: *(atılır)* Amirim!

Fuat duraksar.

ARİF: *(yaranmaya çalışarak)* Şu kadın…

FUAT: *(dalgın)* Hangi? *(anlar)* haa…

FUAT: Ne olmuş ona?

ARİF: *(bozuk)* Hiç arayıp soran çıkmadı da… *(üstten)* Birileri çıkar denmişti.

Fuat, Arif'in Hasan'a imalı bakışını fark eder. Bozulur ama belli etmez.

FUAT: Bakalım… Araştırıyoruz. Bekleyecek mecbur.

Arif duyduğundan memnun olmamış gibi başını eğer.

HASAN: *(atılır)* Ölü bekler mi, Amir bey?

Hasan kahkahayı patlatır. Fuat, Hasan'la birlikte gülen Arif'e bakar. Hasan'ın çok eğlendiği bellidir. Sıkıntılı bir ifade belirir Fuat'ın yüzünde. Fark eden Arif toparlanır. Fuat koridora doğru yürür. Arkadan hâlâ Hasan'ın sesi gelmektedir.

HASAN: Bulun onu, bulun. Kimmiş öğreniverin. Böyle olmaz. Günahtır.

Arif, Fuat'ın arkasından onu hiç gözünün tutmadığını belli edecek bir işaret yapar. Hasan bıyık altından güler. Birden kapı önünde bir kargaşa olur. Birkaç hasta yakını birbirine diklenir.

HASAN: Hoop!

Hasan hızlı adımlarla kavga edenlere yönelir. Arif artistik bir hareketle elini tabancasına atmış, üstten, olan biteni izler. Hastanenin doğal kargaşası.

56. PARK — DIŞ-GECE

Nergis çimlere uzanmış, ellerini başının altına yastık yapmış gökyüzünü izler. Yüzünde mutluluk dolu bir ifade. Birden esiveren rüzgâr kırmızı yemeniyi uçurur. Nergis'in bakışları havalanan bez parçasına takılır. Caddenin diğer ucundan, uzak noktadan, sergi salonunun kapısından salıverilen dilek fenerleri yükselir ve onun görebileceği hizaya kadar gelir. Şehrin canlı, neşeli gürültüsü. Fenerleri takip eden bakışları yavaş yavaş geriye kayar. Az önce havalanan yemeni aniden yüzüne kapanır.

57. LEYLİFER SIĞINAK — İÇ-GECE

Leylifer'in rüyası: *Sığınak hiçbir unsuru değişmemiş olmakla birlikte masalsı bir atmosferdedir. Bu rüya Leylifer'in dış dünyayı görüşünün bir şifresidir. Küçük sığınakta her şey yerli yerindedir ancak şimdi tenekede usul usul yanan tatlı ateşle aydınlanmış, sevimli bir hal almıştır. Yer yatağında battaniye durur. Ka- pı önüne birikmiş kuru yaprak yığını…*

Leylifer ve İsnat yer yatağında yan yana yatar. İkisi de benzer pozisyondadır. Tavana yansıyan gölgeleri, ışık oyununu izlerler. Tenekenin içinde ateş yanar durur. Fonda devam eden naif, hoş melodi. İkisi de mutludur ve gülüşleri az çok birbirine benzer.

LEYLİFER: Osman ne oldu?

İsnat kızına bakar.

İSNAT: Öldü. Öldürdüm onu.

Leylifer memnun gülümser. Bir an sonra kuşkulu:

LEYLİFER: Dirilmez mi?

İsnat kararlı başını sallar.

İSNAT: Yok, dirilmez! Allah müsaade etmez.

LEYLİFER: Ya hortlarsa, çıkarsa mezarından?

İsnat acıyarak bakar kızına.

LEYLİFER: Gelip bulursa beni…

İSNAT: Nasıl gelecekmiş?

Leylifer bir an duraksar, sonra ayakucunda duran nalınları ellerine geçirir.

LEYLİFER: Eskisi gibi! Hep nalın giyerdi ya…

Leylifer iki nalının da tabanlarını su kovasında ıslatır. Sonra küçük adımlarla zeminde yürütmeye başlar. Islanmış tahta tabanlar ürkütücü ses çıkartır. İsnat, Leylifer'in oyununu ilgiyle izler. Leylifer kendini iyice kaptırmıştır. Nalınlar İsnat'a yaklaşır. İsnat

beklemediği bir anda birden bağırınca çığlığı basar. Leylifer hemen ardından gülmeye başlar. Güler güler… Giderek çılgın bir hal alan gülüşünü İsnat kaygıyla izler. Tenekedeki ateş söner, sığınak karanlıkta kalır. Fonda devam eden hoş melodi güçlenir.

58. PARK — DIŞ-GECE

Nergis yattığı yerde gözlerini açar. Başucunda 1. Kadın durmuş dehşetle kendine bakmaktadır. Kadının telefonu sürekli çalar. Leylifer'in Rüyası'ndaki güzel melodi telefondan gelmektedir. 1. Kadın otomatik bir hareketle telefonun tuşuna basar. Zil sesi kesilir. Nergis kadınla ile göz göze gelir.

NERGİS: Yardım et, anne… Osman döndü!

Kadın korku dolu bir çığlık atar ve arkasına bile bakmadan kaçıp gider. Nergis'in gözünden yaş süzülür.

59. SERGİ SALONU — DIŞ-GECE

Salonun dış kapısı önünde, birkaç saat önce açılışı yapılmış sergi-nin davetlileri. Ellerinde kadehler, sokağa kadar taşmış, kümelenmiş, aralarında hararetli sohbete dalmışlardır. Salondan gelen güçlü müzik. Bazı davetliler Leylifer'in fotoğraf baskılarının olduğu sergi tişörtlerini giymişlerdir. Banu koliden çıkarttığı baskılı tişörtlerin birkaçını daha isteyen genç davetlilere verir. Nergis elinde kadeh ile tek başına kapıya, davetli kalabalığına doğru yürür. Oldukça şıktır. Odasında asılı duran gece elbisesi üstündedir. Onu gören kalabalık tekrar heyecanlanır, alkış yükselir. Nergis memnuniyetle gülümser. Az ileriden, bir başka davetli grubunun neşeli bağırışları. Yaktıkları dilek fenerleri havaya doğru çıkarken arkasından neşeli çığlıklar. Davetli grubunun içinde Birsen, Engin ve Nicholas da vardır. Nicholas, Ner-

gis'e doğru yürürken onun aniden Engin'e yöneldiğini görür. Nergis, Nicholas'ı fark etmiş fakat bariz şekilde görmezden gelmiştir.

60. HASTANE-MORG — İÇ-GECE

Polis Hakan üstü örtülü ölünün (Nergis) parmak izini alır. Tek tek parmakları kâğıda bastırır. Fakat tüm bunları iç kıyıcı bir ağırkanlılık ve titizlikte yapmaktadır. Fuat onun işini tamamlamasını sıkıntıyla bekler, bakınır, sigara yakacak olur, uyarıyı görünce vazgeçer. Uyarının bulunduğu yerle ilişkisizliği sinirini bozmuş gibi gülümser. Polis Hakan gülümsemeyi görür, yadırgar. Fuat açıklamak isteğiyle, gergin:

FUAT: *(ölüleri işaretle)* İçsek ne olur ki?

HAKAN: *(doğal)* Ben içmiyorum!

Fuat susakalır. Hakan büyük bir titizlikle, ağır ağır işine devam eder. Şimdi ölünün mürekkebe bulanmış parmaklarını temizlemeye başlamıştır. Ölünün ayakucunda duran ve içinde giysiler olan torba Fuat'ın dikkatini çeker. Torbanın içinde şık etek-bluz ve çanta (Himmet'in çöpten bulduğu çanta) vardır. Fuat çantayı açar. Yere düşen el örgüsü patik. Çantanın içinde paçalı don ve yün fanila da vardır. Kat kat yapılıp gazete kâğıdına sarılmış 100 lira. Fuat iki giysi yığınını yan yana koyar. Gruplar arasındaki sınıfsal fark barizdir. Paçalı don, yün atlet, diğer tarafta bluz-etek, teki kayıp ökçeli, marka pabuç. Duraksar. Bluzun etiketine bakar. Bir an düşünceli kalır, eli yeniden alışkanlıkla sigarasına gider. Morgdan çıkacakken açıkta kalmış olan ölünün elini, bu eldeki yıpranmışlığı görür. Hayretle inceler nasırlı parmakları, kırık, bakımsız tırnakları.

FUAT: Bir sigara içeyim…

Fuat çıkar. Hakan umursamaz, işine devam eder, hareketleri iyice yavaşlamıştır.

61. RÜYA APARTMAN — İÇ-GECE

Osman elinde bira şişeleri poşetiyle apartmana girer. Bir süredir onu beklemiş olan Necmi de aceleyle peşinden girer. Osman basamağı çıkarken:

NECMİ: Abi! Abi bir baksan…

Osman döner.

NECMİ: *(çekingen)* Bugün sordular da kaç paraymış?

Osman duraksar, cebinde arayıp durduğu anahtarın kapıda takılı olduğunu, yine kapının üstünde unuttuğunu görür. Anahtara küfreder. Eve girerken.

Osman: Yüz lira.

Osman eve girer, kapıyı kapatır. Necmi geride kalmıştır. Cebinden parasını çıkartır, on beş-yirmi lira sayar. Yere tükürür, canı sıkılmıştır. Apartmanın ışığı kendiliğinden söner.

62. SOKAK/NERGİS APARTMAN ÖNÜ — DIŞ-GÜN

Nergis'in son eşyaları da araca yüklenir. Nakliye kamyonetinin kasa kapısı kapatılır. Kamyonet kalkar.

63. GECEKONDU MH./LEYLİFER SIĞINAK — İÇ-GÜN

Ulumayı andıran güçlü bir ses. Leylifer ağlar. Derinden gelen çok kederli bir ağıt. İsnat yataktadır. Ölmüştür. Yüzü beyaz, vücudu katıdır. Leylifer susar. Bekler. Sonra battaniyeyi annesinin üstüne serer.

Becerikli hareketlerle sarmalar zayıf ölüyü. İyice kenara, duvar dibine iter. Güzelce yerleştirir. Küçük bir torbaya birkaç pılı pırtı doldurur, kırmızı yemeniyi de alacakken vazgeçer, fırlatıp atar. Hızla çıkar sığınaktan.

64. GECEKONDU MH./SOKAK — DIŞ-GÜN

Sokak boştur, bakkal açmamıştır. Ekmek kasası, gazete balyası kapı önünde durur. Leylifer kararlı adımlarla sokağın sonuna yürür, bakkalın önünden geçerken kasadan bir ekmek alıp torbasına atar. Köşeyi döner. Köpek Karabaş geride kalan sığınağın kapısı önüne hızlı adımlarla yürür, hemen içeri girer. Leylifer köşeyi dönünce Kahveci Barut'un karşıdan geldiğini görür. İstifini bozmaz.

KAHVECİ BARUT: Nereye kız!

Leylifer yürümeye devam eder.

BARUT: Osman geliyor kız, kaç! Hişt! Kaçsana kız!

Barut yılışıkça güler. İrkilen Leylifer, ürkek yürümeye devam eder. Kesme. Zaman aşımı.

65. CİHANGİR SOKAK — DIŞ-GÜN

Önceki sahneden devamla. Leylifer sokağa girer. Yürümeye devam eder. Sokağın sonuna doğru ilerler. Himmet konteynırın başında durmuş kâğıt arabasına bir şeyler yüklemektedir. Duraksar. Leylifer'e bakar.

Alışkanlıkla gülümser. O sırada camdan Muazzez (2. Yaşlı Kadın) *uzanır. Sepetini sarkıtır.*

MUAZZEZ: Leylifer, kızım! Şu market bir ekmek yollasın.

Leylifer başıyla onaylar.

MUAZZEZ: Bana bak, yollayamayacaksa sen getir.

Marketin kapısı önünde konuşmayı duyan Market Orhan ekmeği götürmek üzere harekete geçer. Leylifer evine doğru ilerler. Bu sırada Kapıcı Veysel iki iri, köpeğin çektiği tasmalarla karşı apartmandan çıkar, köşeyi döner, gözden kaybolur. Leylifer bodrum kattaki dairesinin olduğu apartmanın önüne gelir. Zemin kattan trans Derya camdan başını çıkartır. Elindeki 100 lirayı Leylifer'e uzatır.

DERYA: Leyli… Al kız!

Leylifer duraksar, sonra uzanır alır.

DERYA: Yine gel olur mu? Bak, battı bu camlar! Ay, canımdan bezdim vallahi yağmurdan. Şır şır şır… Sanki tepemize işiyorlar… *(Kürtçe bir küfür savurur)*

Leylifer gülümser. Aceleyle apartmana girer. Sokağın köşesinden dönen nakliye kamyoneti. Kamyonet atölyeden bozma stüdyo evin önüne yanaşır. Hemen birkaç meraklı baş uzanır pencerelerden. Kâğıtçı Himmet nakliye kamyonetini görünce aceleyle el arabasını duvara dayar. Önce Leylifer'in camını tıklatır. Leylifer evin içinden, camdan yukarı bakar. Himmet komiklik yapınca gülümser.

HİMMET: Gelsene kız, niye eve girdin hemen?

Leylifer camdan çekilir. Himmet kamyonete yönelir. Eşyaları taşıyanlar eline bir koli tutuşturur. Nergis eşyalarının taşınma işine yön vermek için yeni evinin kapısına çıkar. Nergis'in canlı hareketleri şimdi cama çıkmış Leylifer'in birden dikkatini çeker. Bir an göz göze gelirler. Nergis üstünde durmaz. Leylifer'in yüzüne çarpık, içten gülüş yayılır.

66. HASTANE/POLİS ODASI — İÇ-GÜN

Arif masada bilgisayarın başındadır. Sıkıntıyla video siteleri arasında dolanır. Hastabakıcı Hasan kapıda belirir.

HASAN: Abicim! Sizin o kadın var ya… *(susar)*

Arif masasında dikkat kesilir,

ARİF: *(atak)* Ne olmuş?

HASAN: Ben onu dolaptan çıkarttım, abicim. Yer yok! Alın ne yapacaksanız yapın!

Arif oturduğu yerde sıçrar.

ARİF: Ulan! Bozulur ulan! Koy yerine! Kanıtları yok edeceksin!

Alaycı bir gülüş yayılır Hasan'ın yüzüne. Hemen toparlanır, söylenerek uzaklaşır.

HASAN: Eve götüremem ya! Ben ne yapayım! Dolap sayısı belli! Morg değil mahşer yeri anasını satayım…

Arif kapıda durmuş, içeri bakan Fuat'ı fark eder.

ARİF: *(kendinden emin)* O işte bir acayiplik var, amirim.

FUAT: Ne acayipliği? Kadın ölmüş!

ARİF: *(düzeltir)* Öldürülmüş! Hem bulmadınız kimliği?

Fuat cevap vermez. Arif tatmin olmamış gibi omuz silker, bilgisayara döner. Sonra komik bir şey bulmuştur.

ARİF: Bak, bak... Şu namussuza bir bak ne yapıyor... *(birden)* Sen Tipitip'i hatırlıyor musun amirim? *(imalı güler)* Alem adamdı!

Arif izlediği videoya döner. Fuat olduğu yerde kaskatı kalır.

67. CADDE — DIŞ-AKŞAMÜSTÜ

Fuat sıkıntıyla, dalgın yürür. Kimseye dikkat etmez. Karşıdan gelen genç çift kol kola Fuat'ın yanından geçer. İkisinin de üstünde Nergis'in sergisinde dağıtılan Leylifer baskılı tişörtlerden vardır. Fuat fark etmez, yürümeye devam eder.

68. SOKAK — DIŞ-AKŞAMÜSTÜ

Fuat sokağa girer, köşeyi döner. Gözden kaybolur. Fuat'ın döndüğü köşeden Nergis çıkar. Elinde fotoğraf makinesi ile sokak boyunca hızlı adımlarla yürür. Engin ileride, sokağın sonunda durmuş onu beklemektedir. Nergis ulaşınca bir an duraksar, selamlaşırlar. Yürümeye devam ederler, köşeyi dönüp gözden kaybolurlar. Osman yanında Rüya ile onların görünmez olduğu noktadan sokağa girer. Ağır ağır sokağı kat ederler.

69. CADDE/PARK — DIŞ-AKŞAMÜSTÜ

Himmet kâğıt arabasıyla caddeyi kat eder. Parka girer. Canlı hareketlerle, çöplerden petleri toplar. Sonra boylu boyunca kat eder parkı. Himmet'in müzik altı yürüyüşü boyunca mp3 cihazında çalan müzik duyulmuştur. Himmet yakındaki çöp kutusundan birkaç su şişesi alır, arabasına atar. Bu sırada kulağına takılı, tek kulaklığı kopuk cihaz gözükür. Cihaz bir an sıçrama yapar. Himmet üstünde durmaz, çeker çıkartır kulağından. Memnuniyetle bakar yeni bulduğu küçük ganimetine. Özenle cebine yerleştirir. Arabasını doğrultur, yola koyulur.

70. İSTANBUL GENEL — DIŞ-GÜN/GECE

Hızlı Akış: *Kentin genel panoraması. Caddeden geçen araçlar, yürüyen kalabalık. Kaos. Gün geceye döner.*

71. PARK — DIŞ-GECE

Fuat, Leylifer'in öldürüldüğü noktadadır. Çoktan eski haline dönmüş olan çimlere bakar. Dalgın, sıkıntılıdır. Etrafına bakınır. İşe yarar hiçbir iz yoktur. Etraftan geçen sıradan insanlar. Fuat ağır adımlarla parkın çıkışına doğru yürümeye başlar. Az önce Fuat'ın durduğu noktanın karşısındaki bankta Osman oturur. Donuk, kıpırtısız öylece boşluğa bakar. Aniden çıkıveren bir rüzgâr çevredeki yaprakları uçurur. Osman'ın duruşu hiç bozulmaz. Kibrit kutusu elindedir, aniden kapağı açar, banka düşen zar gibi beyaz, iki küçük nesneye merakla bakar.

72. EMNİYET/SORGU ODASI — İÇ-GECE

Karanlıkta küfürler. Ağlama sesi. Oğuz sandalyede oturmaktadır. Masada dava dosyası, içinde izmarit, tek kadın ayakkabısı, kırmızı yemeni olan delil torbası. Polis Fikret odadan çıkar, kapıyı kapatır. Oğuz tek başına kalmıştır. Ağlamasına engel olamıyor gibidir. Elleri hâlâ kelepçelidir. Ellerine bakar, aynalı duvara bakar.

73. EMNİYET/AYNALI POLİS ODASI — İÇ-GECE

Az önce sorgu odasından çıkan Polis Memuru Fikret ve Komiser Cihan odadadır. İkisi de sus pus olmuş, dikkatle yalnız kalan Oğuz'un ne yapacağını beklemektedir.

FİKRET: Bir şey yapacağı yok bunun. Yediği haltı biliyor. Açmaz o dosyayı.

CİHAN: Bekle, aceleci olma. Açacak bence.

Oğuz camın ardında kıpırtısızca oturur. Ağlamayı kesmiştir.

FİKRET: Bakmayacak, komiserim. O dosyada onun zerre kadar ilgisini çeken bir şey yok. Üç boyutlu izledi o puşt filmi. Üç boyutlu!

Kapı açılır, Fuat içeri girer. Sessizce selamlaşırlar. İkisinin bakışından da Fuat'ı yadırgadıkları bellidir. Fuat üstündeki uzun pardösü ile daha da çelimsiz gözükür.

FUAT: *(Oğuz'u işaretle)* Bu mu? Fikret: Hişt… Dur.

Fuat ürkek susakalır. Oğuz bir an kıpırdamıştır. Sonra yine eski haline döner.

CİHAN: Hay anasını! Bakmadı be! Ulan temiz yüzlü birine de benziyor…

FİKRET: Yeme gelmedi. Niye? Çünkü merak yok, komiserim. Biliyor yediği boku.

CİHAN: Hay anasını be! O CSI var ya, yalan oğlum!

FUAT: *(atılır, heyecanlı)* O kadar yalan değil. Olay mahalli, delil toplama, tetkik… Çok sistemli çalışır adamlar… Ben de yurt dışındayken…

Cihan'la Fikret Fuat'a döner. Fuat yeniden susmak zorunda kalır.

FİKRET: Bir gelişme?

Fuat hiçbir şey yok anlamında bir işaret yapar.

CİHAN: Arayan soran? *(yanıtı beklemeden Fikret'e)* Al işte sarı çizmeli mehmet ağa! Yürü oğlum yürü. Şu parmak izini bir daha taratalım bakalım…

FUAT: *(çekingen)* Yalnız maktulün elleri…

FİKRET: Ne olmuş ellerine?

FUAT: Çok yıpranmış.

Cihan ve Fikret yadırgayarak bakışır.

FİKRET: *(ters)* Krem sürseydik… Tövbe estağfurullah.

FUAT: *(çekingen)* … ama kıyafetleri çok yeni.

Cihan sinirleri bozulmuş gibi kapıya yönelir. Fikret de onu takip eder. Polislerin dikkatinin dağıldığı bir anda Oğuz dosyayı aralamıştır. En üsteki fotoğrafa bakar. Hızla kapatır, dehşetle yerine iter. Fakat Fuat hariç diğerleri bunu görmez. Fuat da çekingenlikten diğerlerine söyleyemez. Odadan çıkarlar. Oğuz bir an sakince, kıpırtısız bekler, sonra birden bulunduğu tarafta haykırmaya başlar.

OĞUZ: İmdat! İmdat! İmdat!

Aynalı odanın diğer tarafında hiç ses çıkmaz. Fuat başı önünde, çaresiz öylece Oğuz'u izler.

74. CİHANGİR/APARTMAN GİRİŞ-SOKAK — DIŞ-GÜN

Leylifer basamakları siler. Bezini alıp kapıya yönelir. Birsen bavulunu sürükleyerek sokağa girer. Tanımak isteyerek çevreye bakar. Muazzez sepetini uzatmış camdadır. İki kadın nezaketen selamlaşır. Birsen, Nergis'in kapısını çalar, açan olmayınca bavulu dayar, beklemeye başlar. Kapıcı Veysel elinde köpeklerle apartmandan çıkar, köşeyi döner, gözden kaybolur. Leylifer'in az önce yıkadığı basamaklar Veysel'in ayakkabılarıyla yeniden kirlenmiştir.

Leylifer otomatik hareketlerle tekrar silmeye başlar. Bir taraftan kaçamak bakışlarla Birsen'e bakar. Onun da kendine baktığını görünce korkuyla gözünü kaçırır. Hızlı hızlı işini yapar. Dayanamaz, yine bakar. Birsen gülümser.

BİRSEN: Kolay gelsin…

Leylifer iyice korkar. Daha da hızlanır. Kaçamak bakmaya devam eder. Birsen fark etmez, doğallıkla konuşur.

BİRSEN: Dikkatsiz adam, mahvetti. Kadınlar temizler, erkekler batırır…

Leylifer çekingen onaylar.

BİRSEN: Ev işine de gidiyor musun sen? *(beklemeden)* Bize de gelirsin.

Leylifer aniden durur. Çok sevinmiştir. Birsen yadırgar bu aşırı sevinci. Leylifer bir an ne yapacağını bilemez. Kendini gösterme gayreti ile yerden kovasına doldurduğu çamurlu suyu yeniden basamaklara döker, gururla bakar, Birsen'e gayretle, yeniden silmeye koyulur basamakları.

BİRSEN: *(hayretle)* Aaa…

Nergis sokağa girer. Annesini görünce şaşırır. Bu arada anahtarını bulmaya çalışır, bulur, hemen düşürür. Almak için eğilmeden önce Leylifer'in hamle yaptığını fark eder. Bir an göz göze gelirler. Nergis gizice göz kırpar, hızla kapısına yönelir.

NERGİS: Anne! Bu ne sürpriz?

Bavulu fark eder, endişeli.

NERGİS: Hoş geldin? Beğenecek misin bakalım…

BİRSEN: *(girerken)* Deli mi o kız?

NERGİS: *(şaşırır)* Kim?

BİRSEN: *(beklemeden)* Uzak dur ondan! Maazallah…

Leylifer kapıdan girinceye dek bakışlarıyla Nergis'i takip eder. Yeniden basamakları silmeye başlar.

75. RÜYA EV/ODA — İÇ-GÜN

Rüya yataktadır. Gözleri kapalıdır. Birden kalbi sıkışmış gibi gözlerini açar, göğsünü tutar.

RÜYA: Osman! Osman!

Cevap alamayınca güçlükle kalkar, masaya yürür. İlaçlarının hâlâ eksik olduğunu görür. Bir küfür savurur.

RÜYA: Deyyus!

Odadan çıkar.

76. RÜYA EV/OSMAN ODA-KORİDOR — İÇ-GÜN

Rüya kapıyı bastonuyla iter. İçerisi berbat durumdadır. Osman'ın bıçağı koltuğunda, oturduğu yere saplanmış durur. Rüya bir küfür daha savurur. Odasına dönecekken anahtar sesiyle duraksar. Sokak kapısı açılır. Rüya içeri gireni görünce irkilir.

KÖR KEMAL: Anahtarı kapıda unutmuşsun, gülüm. Beni mi bekliyordun yoksa?

RÜYA: Siktir git, sapık pezevenk. *(korkutmak için)* Osman! Osman!

KÖR KEMAL: Duydu seni Osman. Ta… Kalamış'tan!

Rüya korkuyla geriler, bastonunu vurmak için kaldırdığında Kör Kemal yumruğu patlatır. Rüya yere kapaklanır. Kör Kemal bacaklarından tuttuğu Rüya'yı yatak odasına doğru sürükler.

77. RÜYA EV/ARKA CEPHE — DIŞ-GÜN

Aynı anda pencereden içeri bakan Necmi heyecanlanmıştır. Şevkle izler. Kör Kemal, Rüya'yı yatağa atar. Necmi yattığı yerden kendisine yardım ister gibi bakan Rüya ile göz göze gelir. Yılışıkça güler. İyice heyecanlanır, şehvete kapılır.

78. SOKAK/ATIK KÂĞIT DEPOSU — İÇ-GÜN

Leylifer pazar arabası ile depoya yaklaşır. Küçük araba pet şişe doludur. Kapıya gelince tıpkı Himmet gibi çevik hareketlerle park eder, çuvalı kucaklayıp içeri girer. Girer girmez ahşap paravan ve içerinin sıra dışı ışığı dikkatini çeker. Bir kenarda içinde ateş yanan tenekeyi görünce irkilir. Çuvalı bırakır. Dökülen pet şişeleri almak için eğilmiştir ki paravanın ardında kukla oyunu gibi kırık bir şemsiye aniden açılır. Şemsiye dansa başlar. Leylifer duraksar, kapıyı kolaçan eder, sokaktan geçen Nergis'i görür. Heyecanlanır. Nergis bir an görünür, gözden kaybolur. Şemsiyeler şimdi iki tane olmuştur. İki sevgili gibi dans edip dururlar. Leylifer izlemekten kendini alamaz. Paravanın ardında birden Himmet'in kafası belirir. Aynı anda ayakları paravanın diğer ucunda ortaya çıkınca Leylifer çığlık atar.

Himmet'in başıyla ayaklarının bağımsız dansı. Leylifer kapının dışında, sokağın köşesinde duran Osman'ı fark eder birden. Osman kıpırtısızca diğer sokağa doğru bakar. Sırtı dönüktür, Leylifer'i görmemiştir. Leylifer hemen ayaklarına bakar Osman'ın. Ayakkabılı olduğunu görünce rahatlar. Şimdi paravanın ardında hem annesinin hem de ineği Sarıkız'ın başı belirmiştir. İsnat, Leylifer'e gülümser. Himmet'in başı birden kaybolur paravanın ardında. Leylifer izlemeye devam eder. Himmet kendini göstermeden arkadan dolanır, sırtından Leylifer'e yaklaşır, hızlıca ensesinden öper. Leylifer çığlık atar. Korkmuştur. Himmet'i iter.

HİMMET: Korkma kız! Hey…

Leylifer kaçarcasına gider.

79. GECEKONDU MH. — DIŞ-AKŞAMÜSTÜ

Osman sokağa girer. Memleketlilerin yaşadığı semt onda yakınlık hissi yaratmıştır. Tanıdık görürüm umuduyla bakınır. Bakkala girer.

80. SOKAK/BANK — DIŞ-AKŞAMÜSTÜ

Önceki sahneden devamla. Leylifer bankta oturmaktadır. Hâlâ nefes nefesedir. Korkusu geçmemiştir. Himmet yaklaşır. Gülümseyerek avucunda sakladığı, kulaklığı kopuk mp3 uzatır. Leylifer şaşırır. Himmet takmasına yardım eder. Düğmeye basar, bir an bekler. Leylifer'in bir şey duyamadığı bellidir.

HİMMET: Vay anasını çalıyordu be! Denemiştim.

Leylifer güler bu aksiliğe. Himmet aleti kurcalamaya başlamıştır ki Leylifer aniden sarılıverir Himmet'e. Başını omzuna yaslar,

öylece kalır. Himmet şefkatle yüzünü okşar Leylifer'in. Mp3 birden kendi kendine çalmaya başlar.

81. GECEKONDU MH./SOKAK — DIŞ-AKŞAMÜSTÜ

Osman bakkaldan sıkıntılı çıkar. Bir şey öğrenememiştir. Okan sokakta oynamaktadır. Osman kahvehaneye yönelmişken Barut arkadan tanır.

BARUT: Osman!

Osman duraksar, döner. Osman adını duyunca Okan da dikkat kesilmiştir. Oynarken bir tekerleme gibi:

OKAN: Osman geliyor, kaç kaç! Osman geliyor, kaç kaç!

Osman ve Barut kahveye girerler.

82. CİHANGİR/SOKAK/NERGİS EV — AKŞAMÜSTÜ

Leylifer'in pazar arabası Nergis'in evinin önündedir. Leylifer pencereden içeriyi izler, sonra açık giriş kapısını fark eder. Tedirgin bir halde içeriye sızar. Nergis salonda uzak bir noktadan onu görmeden geçer. Nergis geçerken kendini iyice sakınan Leylifer farkında olmadan tüm evi görebileceği kuytu bir noktaya sinmiştir. Orayı güvenli bulduğu bellidir. Rahatlar, güzelce yerleşir. Saklandığı yerde kıs kıs güler. Birsen salona girer. Etrafta hâlâ yerleşmeyi bekleyen koliler, yığılı eşyalar. Açık bavuldan giysileri çıkartmaya başlar. Leylifer, Birsen'i görünce korkar. Büyük gömme dolabın açık kapağını fark eder, ani bir kararla aralık kapıdan dolabın içine süzülüverir. Kapak kendiliğinden kapanır.

83. RÜYA EV/ODA — İÇ-GECE

Rüya yataktadır. Yüzü gözü şiştir. Bir gözünde morluk. Osman yarı uzanır vaziyette, orada zorunluluktan durduğu bellidir. Rüya göğsüne başını dayamış ağlar. Bir taraftan içer. Sarhoştur.

RÜYA: Seviyor musun beni ha? Âşık mısın bana lan? *(ağlar)*

Osman tepki vermez.

RÜYA: Ulan, bak ben sana âşık olmasam bir dakka durmam be! Basar giderim. Bırakır giderim be! O hayvana da söyledim. Kör Kemal ibnesine dedim ki; O beni seviyor! Dedim. Mezardaki anamı da …'sen seviyor ulan dedim. Hı? Osman. *(içer)* Bırakmayacaksın, değil mi? *(güçlükle)* Hiç ayrılmayacağız. Kurtaracaksın o ibneden! *(sızar)*

Osman kıpırtısızca öylece oturmaya devam eder, sonra sakin bir hareketle göğsünden iter Rüya'yı. Bir an daha bekler. Elini cebine atar. Ağır, törensel bir eda ile kibrit kutusunu çıkartır. Bu sefer kutuyu hiç sallamaz. Bir an avucunda tutar ve neredeyse törensel bir edayla yavaşça açar. Kibrit kutusunun içinde biri hâlâ kanlı olan iki diş gözükür.

OSMAN: Orospu Leylifer!

Osman yataktan çıkar. Bu hareketle Rüya biraz ayılır. Osman elbise dolabının içinden para kutusunu çıkartır. Birkaç altın ve para alır, kutuyu yerine koyar. Rüya yarı aralık gözleriyle Osman'ın yaptığını görmüştür. Fakat daha fazla dayanamaz, bu sefer gerçekten sızar. Osman sessizce odadan çıkar. Kapanan sokak kapısının sesi.

84. EMNİYET/KORİDOR-ODA — İÇ-GECE

Emniyet müdürü masadadır. Fuat basamakları çıkar, odanın bulunduğu koridora girer. Camın ardından Em. Müdürü Suat'ı görür. Kapıyı çalar, girer. Hareketleri sıkıntılı, gergindir. Bir an kıpırtısız kalan Suat birden yerinden fırlar. Fuat'ı azarlamaya başlar. Öfkesi gittikçe artar. Fuat başı önde kıpırtısız, bekler. Camın ardından hiç ses duyulmaz.

85. GECEKONDU MH./LEYLİFER SIĞINAK — İÇ-GECE

Osman sığınağa girer. Sığınak artık bir çöplüktür. Karabaş, yavrularından uzak tutmak için hırlar, havlar Osman'a. O havlayınca Osman korkar, irkilir. Çekinerek yaklaşır. Hırslı, sapkınca bir arayış içindedir. Geçmişten bir iz, Leylifer'den bir anı, geride kalmış bir kırıntı arar. Hâlâ yerde duran kırmızı başörtüsünü görür. Alır, koklar, cebine tıkıştırır. Birden çakmağı söner. Karanlıktan, köşeye büzülmüş köpekten, cinlerden, çöplerden korkan Osman aceleyle çakmağı yakmaya çabalar. Bir yandan besmele çeker. Yeniden yakmayı başarır. Köşede kalmış lambayı fark eder. Yönelecekken ayağı takılır. Battaniyeye sarılı İsnat'ın cesedi olduğu yerde, Leylifer'in bıraktığı gibi durmaktadır. Osman usulca ucunu açar battaniyenin. İsnat'ın yarı çürümüş ölüsü. Çakmak tekrar söner.

86. GECEKONDU MH./SOKAK — DIŞ-GECE

Osman dizlerinin üstünde, sürünerek çıkar sığınaktan. Korkudan nefesi kesilmiştir. Önce dört ayağının üstüne kalkar, sonra güçlükle doğrulur. Bacakları titreye titreye uzaklaşır. Arkada, mukavva kapının önünde boğulmuş köpek yavruları ve başlarında onları uyandırmak için yalayan anneleri Karabaş kalmıştır sadece. Sokak boştur.

87. RÜYA EV/MUTFAK-KORİDOR — İÇ-GECE

Rüya mutfaktadır. Dalgın, kaynayan çaydanlığın başında bekler. Suyun uzun süredir kaynadığı bellidir. Altını kapatır. Bardaktaki ilacın üstüne döker. Bardağı alır, çıkar. Koridordan geçerken Osman'ın odasına bakar. Oda boştur.

RÜYA: Puşt oğlu, puşt…

88. CİHANGİR NERGİS EV — İÇ-GECE

Nergis merakla, evin giriş kapısının yanındaki gömme dolabın yarı açık kapısını aralar. Askıdaki eşyaların altına atılmış minder ve battaniye dikkatini çeker. Minderin yanında bir tas su. Bu yer bir yuvaya benzer. Nergis şaşırır.

NERGİS: Anne, sen burayı gördün mü?

Nergis birden nereye baktığını anlar.

BİRSEN: *(içerden)* Efendim? Duymadım…

NERGİS: Yok bir şey, yanlış alarm!

Nergis üzülmüştür, gayriihtiyarî elindeki ekmek dilimini minderin üstüne bırakır, dolabın kapağını yavaşça kapatır. Birsen'in görmediğinden emin olmak için içeri doğru bakar. Fark etmediğini anlayınca rahatlar. Dikkati açık duran ev kapısına kayar. Bir an kararsız kalır, kapatmaktan cayar, içeri yönelir.

89. GECEKONDU MH. — DIŞ-SABAHA KARŞI

Yalnız bakkal açıktır. O da yeni açılmaktadır, kapı önünde ekmek kasası. Bağlı halde gazete destesi.

Fuat sokağı kat eder. Evlere bakar. Leylifer'in eski sığınağının önüne gelince iç görüyle duraksar. Sığınağın girişine çöp konteynırı yerleştirilmiştir şimdi. Fuat bir an atmosferi anlamak için sokağı kolaçan eder. Sezgisel olarak orada bulunduğu bellidir. Yürür gider.

90. EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ/HAKAN ODA — İÇ-GÜN

Hakan masadadır. Koridora bakarak amaçsızca oturur. Ekranda bir parmak izi görüntüsü. Ekran sönüverir. Hakan esner, kıpırtısızca oturmaya devam eder.

91. MORG/HASTANE KORİDORU — İÇ-GÜN

Hasan büyük bir panik içinde morg dolaplarını ardı ardına açıp kapatır. Birini aradığı bellidir. Bulamaz. Hızla çıkar morg kapısından. Terliklerini sürüye sürüye aceleyle ilerler koridorda. Uzaklaşırken korku içinde söylenmektedir.

HASAN: Hay Allah, hay Allah… Bak sen, bak şimdi… Hay aksi şeytan! Hay aksi şeytan!

92. EMNİYET BİNASI/FUAT ODA/KORİDOR — İÇ-GÜN

Fuat odadadır. Dava dosyası masadadır. Ekran sönüktür, Fuat bilgisayarın faresini oynatır ve ekranda yaralanmaları gösteren, detay otopsi fotoğrafı belirir. Çekmeceyi açar, delil poşetinden mp3'ü çıkartır, kulağına takar. O ağır ağır bu işi yaparken Hasan ve Arif camlı kapının ardında koridorun ucunda gözükür.

Fuat'ın odasına doğru ilerlerler. Arif koridorda polis arkadaşıyla karşılaşınca duraksar. Hasan odaya doğru yürümeye devam eder.

Yarı açık kapıdan palas pandıras girer. Fuat sıkıntıyla bakar. Hasan can havliyle, hararetle anlatmaya başlar. Fuat kulaklıktan şarkıyı dinler, söylenenin tek kelimesini bile duymaz. Müzik altında Hasan onun kendisini hiç duymadığını bilmeden konuştukça konuşur.

HASAN: Amirim… O kız var ya… Bugün kabristana yolladık. Ya... Galiba sizinki gitmiş yerine yanlışlıkla... Karışmış mı ne...

93. RÜYA EV/MUTFAK — İÇ-GÜN

Rüya dalgın, kaynayan çaydanlığın başında bekler. Suyun uzun süredir kaynadığı bellidir. Altını kapatır. Çaydanlığı alır, çıkar.

94. RÜYA EV/KORİDOR-OSMAN ODA — İÇ-GÜN

Rüya odaya girer. Televizyon açıktır, sessizce, porno film oynar. Osman büyük kanepeye uzanmış uyur. Avucunda sımsıkı, kibrit kutusunu tutar. Sığınaktan aldığı kırmızı yemeninin ucu cebinden sarkar. Rüya yaklaşır. Yemeniyi görür. Küfreder. Osman'ın elinden çekip alıverir kibrit kutusunu. Osman irkilerek gözlerini açar. Rüya çaydanlıktaki suyu önce azar azar, sonra tümüyle Osman'ın üstüne döker. Osman'ın haykırışı. Su buharlar çıkararak akmaya devam eder.

95. PARK — DIŞ-GÜN

Sabahın erken saatleri. Nergis'in üstüne biraz iyi bir hal gelmiştir. Birden gözlerini açar. Gökyüzü, martılar. Gülümser. Yattığı yerden kıpırdamadan eliyle uzanır, çantasını bulur. Çantayı güçlükle yanına çeker. İçindekileri görmek isteğiyle güçlükle aralar bakar. Patiklerini, gazeteye sarılı parasını görünce rahatlar. Sıkı sıkıya tutar çantasının sapını. Uzaktan parka doğru gelen ambulans. Uzak noktada bekleşen küçük polis grubu. Bazısı çay içer.

Hem ambulansın hem de şehrin olağan gürültüsü. Fakat çok sürmez sesler kesiliverir. Dış dünya Nergis'in yattığı yerden izlediği sessiz bir filmdir artık. Yağmur başlar.

96. NERGİS EV/ODA-KORİDOR — İÇ-GÜN

Leylifer yatakta gözlerini açar, huzurla döner yatakta. Birden çalmaya başlayan alarm. Geciktiği aklına gelir. Telaşla fırlar. Üstüne sabahlığını alır, çıkar. Banyoya yönelir. Kesme.

97. NERGİS EV/MUTFAK-KORİDOR — İÇ-GÜN

Birsen mutfaktadır, dalgın ekmek dilimler. Ocağın üstünde kaynayan yumurtalar. Çaydanlığın düdüğü kesintisizce çalar. Leylifer merakla mutfağa girer. Birsen hanımı görür, halindeki tuhaflık, dalgınlık dikkatini çeker. Çaydanlığı ocağın üstünden alır. Birsen'in yanağına öpücük kondurup çıkar. Birsen durur, ekmek kesmeyi bırakır. Birden ağlamaya başlar.

98. NERGİS EV-ODA — İÇ-GÜN

Leylifer odaya girer. Aceleyle giyeceklerini hazırlamaya başlar. Bir yandan telefonda konuşur. Çıkardığı birkaç takımı beğenmez. Yatağın üstüne atar.

LEYLİFER: Engin, duyuyor musun… Yok, kesildi de. Evet, konuşalım. Ben de istiyorum… Tamam. Hayır canım, ekstra bir şey yok. Ne olacak? Evet. *(durur, güçlükle)* Ben mi? Yoo, çok mutluyum seninle! Ben de seni seviyorum… Aklın burada kalmasın. Tamam… *(kapatır)*

Leylifer kendi söylediklerine kızgın, yatağa fırlatır telefonu. Dolaptan bir etek bluza yönelmiştir ki evdeki sessizlik dikkatini çeker.

LEYLİFER: Anne!

Birsen oda kapısındadır. Küçümseyerek bakar Leylifer'e. Konuşmayı duyduğu bellidir. Leylifer üstünde durmaz.

LEYLİFER: Ne oldu? Bu halin ne?

BİRSEN: Yok bir şey.

Birsen duraksar, Leylifer'in seçtiği giysi dikkatini çekmiştir.

BİRSEN: Sergiye onu mu giyeceksin?

LEYLİFER: Hıı… Niye?

Birsen sinirle dolaba yönelir.

BİRSEN: Babaannen zamanından kalma. Düzgün bir şey bul.

Leylifer soğumuş gibi etek-bluza bakar, Birsen çekip alıverir giysiyi elinden.

BİRSEN: At bunları artık! Hepsini at… Boşuna yayıntı.

Annesindeki asabiyet dikkatini çekmiş gibi dikkatle bakar Birsen'e. Birsen fark eder.

BİRSEN: Baban beni aldatıyor!

Bir an öylece kalır ikisi de.

LEYLİFER: Hı?

BİRSEN: O yüzden geldim yanına.

Leylifer gülmeye başlar, gittikçe artar gülüşü.

BİRSEN: *(ağlar)* Yeni değil! Yirmi yıldır. Bir evi daha var. Çocuğu da var. Söylemedim sana… Ama bundan böyle bil!

Birsen odadan çıkar. Leylifer gülmesini bastıramaz bir türlü, bir yandan:

LEYLİFER: Osman geliyor, kaç kaç. Köşeye kadar git gel. Köşeye kadar git gel.

Tekerlemeye devam ederken Leylifer kendi etrafında dönmeye başlar. Kesme. Evden sokağa Geçiş.

99. CİHANGİR SOKAK — DIŞ-GÜN

Leylifer sokakta yalınayak, yağmurun altında, tekerlemeyi söylemeye ve çevresinde dönmeye devam eder.

LEYLİFER: Köşeye kadar git gel! Köşeye kadar git gel! Osman geliyor, kaç kaç. Osman geliyor, kaç kaç.

Leylifer kendi etrafında küçük adımlarla dönerken, sanki artık tümüyle kurtulduğu bir geçmişin alaycı tekrarı içindedir. Apartmandan köpeklerle çıkan kapıcı Veysel onu görünce durur.

VEYSEL: Kız, üşüyeceksin yerde. Eve gir.

Leylifer çıplak ayaklarına bakar. Dönmeye devam eder. Sokağın başından giren Himmet'i görür. Mutlulukla el sallar. Himmet hızlı adımlarla, arabasını iterek yaklaşır. Leylifer'i görünce mutlu olmuştur. Arabanın yanından sarkan kadın çantasını uzaktan sallar. Leylifer aniden durur. Uzaktan, hayranlıkla bakar çantaya. Bir

şey unuttuğunu fark eden Veysel köpek tasmasını aceleyle Leylifer'in eline tutuşturur.

VEYSEL: Tut bi bakayım. Hemen geleceğim, az kal burada!

Veysel koşar adım apartmana yönelir. Leylifer'in dikkati çantayı sallayan Himmet'tedir. Veysel'in koşarak uzaklaştığını gören köpekler huysuzlanır, tasmaya asılır. Leylifer bir an için zapt etmeyi başarır fakat hemen sonra kontrol edemez. Veysel'in peşi sıra ok gibi fırlayan köpekler Leylifer'i de arkalarından sürükleyerek Veysel'in peşi sıra koşarlar. Himmet'in telaşı, apartman kapısına çıkan Veysel'in hayvanları durdurma çabası. Leylifer köpeklerin ardı sıra epeyce sürüklendikten sonra elini tasmalardan kurtarır. Tüm bu olan biteni çekmeyi başarmış Nergis sinirleri bozulmuş gibi kaldırımda durmuş gülmektedir, bir türlü gülüşünü bastıramaz. Leylifer bir an Nergis'e, sonra elindeki makineye bakar. Yüzünde kaygılı ifade belirir. Nergis özür dilercesine elini uzatır.

NERGİS: Yine gel bana, olur mu?

Leylifer hevesle onaylar. Himmet yetişir. Leylifer'i kaldırır, sıyrıklarını kontrol eder. Leylifer'in dikkati uzaklaşan Nergis'tedir. Bu hali Himmet'in dikkatini çeker.

HİMMET: Ne bakıyorsun?

Himmet masumca ifadesine güler, acımıştır Leylifer'e.

HİMMET: Sen de güzelsin.

Şaşırır Leylifer.

HİMMET: Aynı ona benziyorsun.

Leylifer hayretle elini yüzüne götürür. Himmet kendini görebilsin diye apartmanın aynalı kapısını işaret eder. Leylifer binanın aynalı kapısına odaklanır. Kapıdaki görüntü şimdi biraz uzaklaşmış olan Nergis'e ait yansımadır. Leylifer bir an yadırgar fakat hemen benimser bu yansımayı. Hayranlıkla gülümser. Nergis de aynadan sevgiyle gülümser, başıyla onaylar. İki kadın öylece birbirlerine hayranlıkla bakakalırlar.

100. NERGİS EV-SALON — İÇ-GÜN

Birsen odadan aldığı giysilerle salona geçer, Onun geçişiyle saklandığı yerden çıkıp, açık kapıdan kaçıveren Leylifer. Birsen çığlığı basar. Kapatmak üzere söylenerek, sokak kapısına yürür. Dikkatini yarı açık duran gömme dolap kapısı çeker. Kapağı aralar. İçeride Leylifer'in kendine yaptığı yuvayı görür. Nereye baktığını anlayan Birsen bir daha çığlığı basar. Sesi duyan Nergis heyecanla eve girer.

NERGİS: Anne! Zararsız o!

Nergis annesinin atmak üzere dışarı çıkarttığı giysi ve minderi geri almak için atılır. Birsen bırakmaz.

NERGİS: Öyleyse ona vereceksin!

Birsen poşeti isteksiz bırakır. Nergis, Leylifer'e yetişmek için elinde giysi ve minderle çıkar.

101. BOĞAZ — DIŞ-AKŞAM ÜSTÜ

Klişe; Boğaz manzarası. Gemiler, günbatımında göğü hafif kızıllıkla boyamış bulutlar, martılar… Bir deklanşör sesi. Bu görüntü donar.

102. SOKAK — DIŞ-GECE

Klişe, iki sokak kedisi, birbirine sokulmuş uyur. Bu görüntü de donar.

103. PARK — DIŞ-GECE

Klişe; havuzun renkli ışıklarla aydınlatılmış fıskiyesi. Bu görüntü de donar. Fotoğrafları çeken Nergis yürüyecekken Leylifer'in geride kaldığını görür. Leylifer havuzun ışıltılı suyundan etkilenmiştir. Ulaşmak için eğilir, birden yüzeyde yansımasını fark eder. Uzun zamandır incelemediği bu yüze hayretle bakar. Rahatsız olur. Hızla geri çekilir. Huzursuzca tekrar yansısına bakmak için eğilecekken Nergis suya güçlü bir darbe vurur. Yansıma bozuluverir. Nergis, Leylifer'e su fırlatır. Leylifer'in hoşuna gitmiştir, o da suya vurur. Bir süre bu delice oyuna kapılırlar. İkisi de sırılsıklamdır. Nergis etraftan seyredenleri fark edince toparlanır. Kendine çeki düzen verir. Durması için Leylifer'e işaret eder.

NERGİS: Hadi gidelim, yeter artık! *(bekler)* Sana diyorum, yürü! *(sabırsız)* Hey… Bize bakıyorlar!

Leylifer durmaz, kendini tümüyle kaptırmıştır. Nergis tedirgin olmuştur. Kaygıyla izler. Birden aklına gelmiş gibi güçlü bir ıslık çalar. Leylifer dikkat kesilir.

NERGİS: Hadi! Bitti artık! Tamam mı!

Nergis koşmaya başlar. Oyunu hemen kavrayan Leylifer de peşi sıra koşu tutturur. Şimdi yıldızlı gökyüzünün altında iki kadın yan yana, süratle koşmaktadır. Az sonra Nergis iyice hızlanır, Leylifer

geride kalmıştır. Güçsüz, yetişmeye çalışır. Koşunun eski hatırası giderek yüzüne yansır. Kederle avazı çıktığı kadar bağırmaya başlar. Ağlar, haykırır, yetişmek için koşar, koşar… Birden yere kapaklanır. Nergis iyice uzaklaşmıştır, fark etmez bile.

104. LEYLİFER EV — İÇ-GECE

Leylifer, Nergis'e ait etek-bluzu giymiştir. Son düğmeyi de ilikler. Memnun bir halde üstünü sıvazlar. Ayakkabısını giyeceği sırada kendine bakmakta olan Nergis ile göz göze gelir.

NERGİS: Annem bizim gibi değil. Her şeyden korkar o. Sana bir şey söylerse üzülme, tamam mı?

Leylifer onaylar. Nergis birden akıl etmiş gibi:

NERGİS: Sergiye gelmek ister misin?

Leylifer duraksar.

NERGİS: Takip et beni yine. Biraz uzağa gideceğiz ama bu sefer. Kaybolmazsın, değil mi?

Leylifer başını sallar.

NERGİS: Peşimden gelirsin yine. Gelebilir misin hı? Bazen takip ediyorsun ya beni…

LEYLİFER: Evet.

NERGİS: *(göz kırpar)* Ben de seni hiç yalnız bırakmam. Yanında olurum bundan böyle…

Leylifer'in gözleri parlar. Nergis gitmek için davranır. Leylifer de kalkar hemen. Nergis durdurur.

NERGİS: Hemen değil! Yavaş yavaş. Hem sergi de başka gün. Ben sana söylerim…

Leylifer üzgün kalakalır. Bu sırada pencereden, sokaktan geçen Himmet'i görür. Engel olamadığı merakla görünmez olana dek onu takip eder.

NERGİS: Seviyor musun o çocuğu? *(bir an)* Git hadi peşinden…

Leylifer alelacele odadan fırlar. Nergis gülümseyerek bakar ardından.

NERGİS: Özgür ol! Özgür!

105. İSTİKLAL — DIŞ-GÜN

Leylifer elinde çanta, üstünde aynı etek-bluz yürür. Caddenin doğal karmaşası.

106. SERGİ SALONU BİNASI — DIŞ-GÜN

Leylifer durmuş, eski fabrika binasına bakar. Bina hoşuna gitmiştir. İçeri girmek için kapıya yönelir. Girecekken camdaki afiş dikkatini çeker. Nergis'in fotoğraf sergisine ait afiş. Afiş Leylifer'in çarpık gülüşlü fotoğrafıdır. Leylifer irkilir. Görmek istemiyor gibi eliyle kapatır. Diğer afişler gözüne ilişir. Bu sırada içeriden Banu dikkatle Leylifer'e bakmaktadır. Hızlı adımlarla kapıya yaklaşırken seslenir.

BANU: Buyurun, açığız!

Banu kapıya çıkar. Bir an dikkatle Leylifer'i süzer.

BANU: A! Kim gelmiş! Aaa! *(içeri doğru)* Güven! Gel bak, kim var burada… *(Leylifer'e)* Nasılsın canım? Aa, hanimiş…

Güven içeride durmuş, içeridekilere bakmaktadır.

BANU: *(içeri doğru)* Vallahi tek başına gelmiş. Bak, kimse yok Güven! *(Leylifer'in yanağını sıkar)* Bızdık o. Bızdık. Kraliçem benim.

Banu şen bir kahkaha atar. El çırpmaya başlar. Birden Leylifer'in tepkisizce kendini izlemekte olduğunu görür. Tedirgin olur, anlam veremez.

BANU: *(Güven'e)* Ne oldu buna?

Güven bilmediğini belli eden bir hareket yapar, yürür gider. Banu, Leylifer'le göz göze gelir.

BANU: *(yapmacık)* Hanimiş… *(durur)* Ne oldu kuzum?

Leylifer geriler. Yerden aldığı taşı kuvvetle cama fırlatır. Birbiri ardına taşları atmaya devam eder. Banu'nun çığlıkları. Güven içeriden koşturarak çıkarken, Leylifer kaçar uzaklaşır.

107. KÂĞIT TOPLAMA DEPOSU — İÇ-GECE

Himmet ve Leylifer karşılıklı durmuştur. Himmet sevgiyle bakar Leylifer'e. Yaklaşır, öperken karanlık.

108. NERGİS EV — İÇ-GECE

Leylifer girer. Doğallıkla ilerler. Koltuğa oturur. Eteğini düzeltir. Memnun, ayakkabılarına bakar. Dikkatlice bacak bacak üstüne atar. Keyifle izlemeye başlar. Karşı duvardaki çerçeveye iç odada sergi

için hazırlanan Nergis'in görüntüsü yansır. Nergis elbise dolabından şık elbiseyi çıkartır. Poşete yerleştirir. Makyaj malzemelerini çantaya doldurur. Aceleyle saçını toplar. Leylifer gördüklerinden memnun, kendini kaptırarak izlemeye dalmıştır ki aniden yanan ışıkla irkilir.

BİRSEN: Ne yapıyorsun bakayım burada sen! Edepsiz seni! *(yalandan)* Dur ben şimdi polis çağırayım da gör, tutsunlar Osman'a versinler seni. Polis! Polis! Hani Osman! Osman nerede...

Leylifer yerinden fırladığı gibi evden koşarak çıkar.

109. LEYLİFER EV — İÇ-GECE

Leylifer koltukta, büzülmüş, gözlerini yummuş, korku içinde sallanmaktadır. Durur. Nergis gelir umuduyla camdan dışarı bakar. Sokak boştur. Sabırsız bir halde yeniden sallanmaya başlar. Dayanamaz. Ayağa fırlar. Yerine döner. Yerden bulduğu süpürge çöpünü ağzına atar, onunla oynar. Çantasına uzanır, aklına gelmiş gibi patiğini, yeleğini, fanilasını tıkıştırır. 100 lirasını gazeteye sarıp çantaya koyar. Kucağında sımsıkı tutar çantayı. Nihayet patlayacak noktaya gelir, ok gibi fırlar odadan. Az sonra sokağa bakan pencerenin dışından Nergis geçer. Leylifer de hızlı adımlarla onu takip eder. Geride boş oda kalır.

110. PARK — DIŞ-GECE

Leylifer kendinden emin, Nergis'in peşi sıra ilerler. Leylifer'in peşinde olduğunu bilmeyen Nergis elinde eşyaları ile yürür, uzaklaşır. Leylifer havuza gelince durur. Bir süre yine renkli ışıkları izler, birden kuvvetle suya vurur. Yeni hissetmiş gibi ayağındaki acıyı duyar. Ayakkabıyı düzeltir. Nergis'i bakışıyla yakalamak için

etrafını kolaçan eder fakat göremez. Telaşlanır. Bu sırada birden uzak bir noktada kendine bakan Osman'ı görür. Önce irkilir, sonra bu kâbusa alışkın olmanın rahatlığıyla kalabalığın arasında annesini aranır. Hem ineğini hem de annesini görür. Rahatlar. Sağlam adımlarla yürümeye devam eder.

111. PARK — DIŞ-GECE

Osman, Leylifer'i uzaktan takip ederek, peşi sıra yürür. Leylifer'in rahatlığına iyice sinirlenmiştir. Kibrit kutusunu çevirip durur.

112. EMNİYET-SORGU ODASI — İÇ-GECE

Oğuz kıpırtısız, sorgu odasında oturmaktadır. Dışarıda cinayet biriminin genel telaşı, koşuşturmaca. Herkes Oğuz'u unutmuş gibidir. Oğuz açık olan sorgu odasının kapısını fark eder. Kalkar, ağır adımlarla odadan çıkar. Onun bakışından cinayet biriminin doğal atmosferi. Yoğun çalışma temposu içindeki polisler, hiç durmadan çalan telefonlar. Kimse Oğuz'a bakmaz. O da etrafı izler. Sessizce çalışmakta olan televizyonda kendi haberini görür. Belki de istese yürüyüp, rahatça çıkabileceğini fark eder. Açık kapıdan girenler, çıkanlar. Oğuz olduğu yere çöker gibi oturur yine. Bu manzarayı izlemeye devam eder. Bir an sonra bir polisin koluna dokunmasıyla irkilir.

POLİS: Hadi bakalım.

Oğuz anlamak ister gibi bakar.

POLİS: *(Fuat'a)* Amirim, biz geçiyoruz.

Fuat onaylar. İki polis aralarına Oğuz'u alarak uzun koridora yönelir. Yürürler fakat ikisi de hâlâ etrafla ilgilidir. Oğuz birden

durur. Polisler onun durduğunu fark etmeden ilerler. Sonra Genç Polis birden yokluğunu fark eder. Döner. Oğuz sırtı dönük, koridorun sonundaki pencerelere doğru bakmaktadır. Beklenmedik bir anda koşturmaya başlar, bir taraftan haykırmaktadır. Uzun koridor boyu koşar, koşar, kendini camdan boşluğa bırakır.

113. PARK — DIŞ-GECE

Osman koşar, koşar, bir atılışla arkadan yakalar Leylifer'i. Kırmızı yemeniyi boğazına dolar, sıkar, sıkar… Nefesi kesildikçe Leylifer'in başı geriye kayar. Az sonra keskin bir acıyla gerilir. Osman son bıçak darbesini vurur ve boynuna sardığı yemeniyle hâlâ ayakta, parmak uçlarında tuttuğu Leylifer'i yere bırakıverir. Leylifer ağır ağır düşmeye başlar. Görüntü sanki kendi kendisini izliyor gibi yükselir, yavaşlar. Leylifer, iyice uzaklaşmış olan Nergis'i seçer kalabalığın içinde bir an. Hüzünle gözlerini yumar, hızla yere düşüverir.

Leylifer kendisi olarak başladığı düşüşünü Nergis olarak tamamlamıştır.

Düştüğü yerde bir an öylece kalır. Sonra yavaş yavaş kollarını başının altına çeker. Tümüyle Nergis olmuştur şimdi. Gökyüzüne bakar ve gülümser.

114. EMNİYET BİNASI BAHÇE — DIŞ-SABAHA KARŞI

Oğuz yerde yatmaktadır. Ölmüştür. Karanlık.

115. SERGİ SALONU — DIŞ-SABAHA KARŞI

Nergis üst katlardaki pencerelerden birinde durmuş, dışarıyı izler. Uzak bir noktada bir köşede duran iki yaşlı kadın (Asena, Se-

niha). Kadınlardan biri (Melek) simitçiye işaret eder. Nergis deklanşöre basacakken vazgeçer.

116. RÜYA EV — İÇ-GÜN

Kör Kemal anahtarı üstünde duran kapıyı temkinli bir şekilde iter, koridora girer.

117. LOKANTA — DIŞ-GÜN

Necmi pis lavabonun başında bulaşık yıkamaktadır. Hamamböcekleri, yığılmış tabaklar. Necmi'nin bakışı olduğu yerde kuruyup kalmış ölü hamamböceği kalıntısına takılır. Lokantacı yanaşır, Necmi'nin önlük cebine 100 lira iliştirip, uzaklaşır. Necmi hayretle paraya bakar.

118. RÜYA EV/KORİDOR — İÇ-GÜN

Kör Kemal kapıdan Osman'ın boş odasına bakar. Oda bırakıldığı gibi durmaktadır. Çaydanlık hâlâ yerdedir.

119. SOKAK — DIŞ-GÜN

Necmi hızlı adımlarla Rüya'nın evine doğru yürür. Apartmana geldiğinde bir an duraksar. Heyecanla parasına bakar.

120. RÜYA EV/KORİDOR — İÇ-GÜN

Kör Kemal, Rüya'nın odasına gelince durur, aralık kapıyı yavaşça iter. Ürkek bir şekilde içeri göz atar.

121. RÜYA EV/KORİDOR — İÇ-GÜN

Kör Kemal can havliyle kendini odadan koridora atar. Öğürmektedir.

122. RÜYA EV/ARKA CEPHE — DIŞ-GÜN

Necmi gözünü cama dayar. Önce kendine bakmakta olan Rüya'yı görür. Gülümser. Sonra gülümsemesi donar. Panik içinde yükseltinin üstünden iner. Nefes nefese kalmıştır. Gören var mı diye bakınır. Çekinerek yeniden yükseltiye çıkar. Başını cama dayar ve öyle kalır.

123. RÜYA EV/ODA — İÇ-GÜN

Rüya yataktan kaymış, başı geriye doğru sarkmış, cansız yatmaktadır. Boynu kırılmış gibi tuhaf bir şekilde durmaktadır. Sımsıkı kapattığı avucunda Osman'ın kibrit kutusunu tutar. Ölüye üşüşmüş sinekler.

Karanlık.

124. GÜN/MEZARLIK YOLU — DIŞ-GÜN

Fuat yolun başında kıpırtısızca durmuş, ileri bakmaktadır. Sokağın genel görünümü. Uzak bir noktadan sokağa girmiş Fuat'a doğru ilerleyen genç erkek. Montunun açık fermuarından tişörtü gözükür. Tişörtte Leylifer'in fotoğrafı basılıdır. Genç yaklaşır, Fuat'ı geçer. Köşeyi döner. Bir an daha kıpırtısız kalan Fuat başını kaldırır, gökyüzüne bakar. Çelimsiz gövdesini sarsan kahkahalarla gülmeye başlar. Tişörtteki fotoğrafı tanımıştır.

125. EMNİYET BİNASI BAHÇE/CADDE — DIŞ-GÜN

Arif kapıdan çıkar. Onun bakışından bahçe. İleride bir akraba topluluğu itişip durur. Bahçenin doğal atmosferi. Polisler, binaya girip çıkan vatandaşlar… Caddede kalabalığın içinde tanıdık simalar birbirinden bağımsızca, hayatın günlük akışına kapılmış, yürür geçer. Himmet bir çöpe yanaşır. Mavi kürklü kadın yürür geçer. Birsen elinde poşetlerle mağazadan çıkar, vs. Arif bahçeden çıkar, o da kalabalığa karışır.

126. MEZARLIK — DIŞ-GÜN

İki kazıcı mezarın başındadır. Şiddetli yağmur yağar ve giderek şiddetlenir. Kazıcılar kapalı mezarı kazar. Bu işi isteksizce yaptıkları bellidir. Biri sık sık havayı kontrol eder, işi savsaklamak için ayakkabısına bulaşmış çamuru kazır. Diğeri daha gayretlidir ancak onun da canı burnuna gelmiş gibi sık sık duraksar ve Fuat'a doğru bakar. Fuat uzak noktada kıpırtısızca mezarın kazılmasını bekler. Durduğu yerde bir gölet oluşmuştur. Fuat'ın bakışı su birikintisine kayar. Kendi yansımasını görür. Bir an kendine bakar. Mp3'ün müziği. Karanlık.

127. MEZARLIK — DIŞ-GÜN

Müzik karanlık boyunca çalmaya devam ederken birden kesintiye uğrar. Cihaz cızırdıyarak durur. Kısa bir sessizlik. Hemen ardından Leylifer'in kayıttaki sesi:

LEYLİFER: *(dış ses)* Osman geliyor, kaç kaç... Osman geliyor kaç... Osman geliyor, kaç kaç...

128. LEYLİFER EV — İÇ-GÜN

Himmet sedire oturmuştur. Ne yapacağını bilmiyor gibi etrafa bakınır. Kıpırtısız haline geri döner. Leylifer'in dış sesi devam eder:

LEYLİFER: Köşeye kadar git gel! Köşeye kadar git, gel.

Sessizlik.

129. MEZARLIK — DIŞ-GÜN

Kazıcı kazmayı kaldırır, sertleşmiş, bir türlü kazılmayan toprağa hınçla vurur. Birden çöküp, açılıveren mezar. Leylifer'in toprak altında belli belirsiz başı ortaya çıkar. Gözleri hâlâ açıktır, sanki gülümsemeye devam eder.

130. ARSA — DIŞ-GÜN

Umut aynı yerde, küçük bir kan gölünün ortasında ölü gibi yatmaktadır. Arsada uçuşan çöp poşetleri, pet şişeler… Yağmur yağmaya devam eder. Umut birden gözlerini açar. Bir dirilme anı. Güçlükle ayağa kalkar. Çantasını alır. Sersemlemiş bir halde fakat kuvvetli bir hayatta kalma arzusuyla sendeleyerek yürür, uzaklaşır.

131. İSTİKLAL CD. — DIŞ-GECE

Sergi salonunun ışıkları söner. Banu ve Güven çıkarlar. İkisi de Leylifer baskılı tişörtlerden giymiştir. Nergis kapının dışında beklemektedir. Güven kapıyı kilitler. İstiklal Caddesi'nin doğal kalabalığı. Banu ve Güven kol kola, ağır adımlarla kalabalığa karışırlarken Banu, Nergis'in geride kaldığını fark eder.

BANU: *(Nergis'e)* Hadi!

Hâlâ Leylifer'i bekleyen Nergis yola doğru bakar.

BANU: *(anlar)* Bekleme artık…

Banu ve Güven kalabalığa karışır. Nergis de onları takip eder. Görüntü yükselir, yükselir… Herkes belirsizleşir, bir siluete döner... Müzik birden tersten akmaya başlar.

Karanlık.

SON